

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๑๑๐/๒๓๐๐

4/101 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
สวค. ๘๗๗๗ ๓๑๗๐
วันที่ ๘ พ.ค. ๒๕๕๑
เวลา ๑๕.๐๔ วันที่ - ๘ พ.ค. ๒๕๕๑ ๑๗.๒๒

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง รายงานผลการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๙
ณ จังหวัดชลบุรี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จัดเข้าวาระ ๑๓ พ.ค. ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๐/๑๙๙๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน
๒๕๕๑ พร้อมเอกสาร จำนวน ๗๐ ชุด

ด้วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายชูศักดิ์ ศิรินิล) ได้เดินทางไป
มอบนโยบายในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๙ ณ
จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๔- ๕ เมษายน ๒๕๕๑ และได้รายงานผลการกำกับและติดตามการ
ปฏิบัติราชการฯ ดังกล่าว กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบ ก่อนนำเสนอ
คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีรับทราบและสั่งการให้ “เสนอ กรม.เพื่อ
ทราบด้วย”

ในการนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงใคร่ขอส่งเรื่องดังกล่าวมาเพื่อ
โปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย
จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัญยะวลิต)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักตรวจราชการ

เขตตรวจราชการที่ ๙

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๒๖๙๕

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

รับทราบ

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

วันที่ ๗ พ.ค. ๕๖ โทร. ๐๗ - ๐๕๕๕

ส่วนราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๖๕๕
ที่ นร ๐๑๑๐๐/๑๙๗๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑

เรื่อง รายงานผลการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๙ ณ จังหวัดชลบุรี

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

๑. เรื่องเดิม

ท่านนายกรัฐมนตรีได้ลงนามในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๐ /๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค โดยมอบหมายให้กระผมกำกับการและติดตามการปฏิบัติราชการในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๕ และ ๙

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ กระผมและคณะได้เดินทางไปประชุมเพื่อมอบนโยบายในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๙ ณ จังหวัดชลบุรี โดยได้ประชุมร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ผู้ตรวจราชการกระทรวงต่างๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งได้ตรวจสภาพข้อเท็จจริงของโครงการแก้ไขปัญหาขยะ และโครงการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่อำเภอสัตหีบ และอำเภอบ้านนาถ จังหวัดชลบุรี

๒.๒ จากการประชุมรับฟังบรรยายสรุปผลการดำเนินการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดภาคตะวันออก ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/จังหวัด ปัญหาสำคัญของจังหวัด แนวทางการแก้ไข และผลสำเร็จที่ได้ดำเนินการแก้ไขไปแล้ว จึงใคร่ขอรายงานผลการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการฯ โดยสรุป ดังนี้

๒.๒.๑ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัด พบว่ากลุ่มจังหวัดฯ ได้ดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/จังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตควบคู่ไปกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว เกษตรกรรม อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน โดยจังหวัดชลบุรีในฐานะผู้ประสานงานกลุ่มฯ ได้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกขึ้น เพื่อรองรับการบริหารงานของกลุ่มฯ ซึ่งขณะตรวจราชการกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ระหว่างการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี และจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อเสนอขอจัดตั้งงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒

ดำเนินการตามแผนงาน

(ค.ร. 1) 393

๒๕ เม.ย. ๕๖

๑๕ ๓๕ ๖

วันที่ ๒๕ เม.ย. ๕๖
๒๕ ๒๕ ๕๖
๒๕ ๒๕ ๕๖

๒.๒.๒ ปัญหาสำคัญของจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกประสบปัญหาต่างๆ ที่รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การขาดแคลนน้ำภาคเกษตรกรรม/อุตสาหกรรม/และประชาชน ปัญหาสิ่งแวดล้อมและประมงชายฝั่งทะเล ปัญหาผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ปัญหาการค้าชายแดน ปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยของประชาชน เป็นต้น ซึ่งจังหวัดต่างๆ สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาๆ ไปแล้ว ดังนี้

(๑) จังหวัดชลบุรี ประสบปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ การขาดแคลนน้ำภาคเกษตรกรรม/อุตสาหกรรม/และประชาชน ปัญหาระบบเส้นทางการขนส่งสินค้า และปัญหาการบริหารจัดการขยะ โดยจังหวัดชลบุรีสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่สำคัญ ไปแล้ว ได้แก่ การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเขตเมืองพัทยา การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในครัวเรือน การจัดระเบียบการค้าปลีกและค้าส่ง การจัดระเบียบการปราบปรามการบุกรุกที่ดินป่าเขา การจัดระเบียบประมงชายฝั่งป่าชายเลน การจัดระเบียบสังคม การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

(๒) จังหวัดระยอง ประสบปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนน้ำภาคเกษตรกรรม/อุตสาหกรรม/และประชาชน การถมพื้นที่ทะเลบริเวณนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด การบุกรุกพื้นที่ชายฝั่งทะเล และปัญหามลพิษที่เกิดจากกระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม โดยจังหวัดประสบผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ไปแล้ว ได้แก่ การส่งเสริมธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การจัดทำแผนลดและขจัดมลพิษ และการจัดตั้งกองทุนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษต่างๆ เป็นต้น

(๓) จังหวัดจันทบุรี ประสบปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาผลไม้ราคาตกต่ำเป็นประจำทุกปี ปัญหาการค้าไม้บริเวณชายแดน และปัญหาสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล ซึ่งจังหวัดจันทบุรีประสบผลสำเร็จในการดำเนินการแก้ไขปัญหาผลไม้ราคาตกต่ำ เมื่อปี ๒๕๕๐ ไปแล้ว โดยได้จัดทำแผนการตลาดผลไม้เพื่อเร่งระบายผลไม้ออกนอกจังหวัดจันทบุรี ยึดหลักการบริหารจัดการ ๔ ประการ ประกอบด้วย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสากล การกระจายสินค้าในประเทศและต่างประเทศ การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย และการเตรียมการแทรกแซงกรณีราคาผลไม้ตกต่ำ

(๔) จังหวัดตราด ประสบปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาผลผลิตราคาตกต่ำ ปัญหาการทำประมงทะเล ปัญหาการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะช้างและพื้นที่ใกล้เคียง และปัญหาเศรษฐกิจซบเซาเนื่องจากนักท่องเที่ยวไม่เข้าเมือง ทั้งนี้ จังหวัดตราดได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาต่างๆ ไปบางส่วนแล้ว ได้แก่ การแก้ไขปัญหาผลผลิตราคาตกต่ำ การจัดทำประมงทะเล และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะช้างและพื้นที่ใกล้เคียง เป็นต้น

๓. ข้อวินิจฉัยสั่งการ

จากการรับฟังรายงานผลการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น กระผมได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเข้าไปพิจารณาดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑ ปัญหาสำคัญของจังหวัด ได้สั่งการให้ทุกจังหวัดพิจารณาคัดเลือกปัญหาที่จังหวัดจะสามารถดำเนินการแก้ไขได้เอง และปัญหาที่เป็นเรื่องในระดับนโยบายที่กระทรวงจะต้องดูแล อาทิเช่น “ปัญหาการค้าไม้บริเวณชายแดนจังหวัดจันทบุรี” ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วน ที่ขอให้พิจารณาทบทวนประกาศกระทรวงพาณิชย์ นั้นให้นำเสนอมาเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะได้หาแนวทางแก้ไขต่อไป รวมทั้งได้ขอให้ผู้แทนส่วนราชการในส่วนกลางสรุปปัญหาสำคัญต่าง ๆ นำเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

๓.๒ ปัญหาที่ต้องดำเนินการในลักษณะบูรณาการระดับกลุ่มจังหวัด ได้ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด และคณะทำงานฯ ประชุมปรึกษาหารือในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะกรณีเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการบูรณาการอย่างเร่งด่วน

๓.๓ กรณีเรื่องเร่งด่วนและฉุกเฉิน กรณีที่ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน อาทิเช่น การป้องกันอุทกภัย/ภัยแล้งต่าง ๆ ซึ่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีงบประมาณเร่งด่วนกรณีฉุกเฉิน สำหรับใช้ในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการส่วนภูมิภาค ได้สั่งการให้จังหวัดพิจารณาถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องรีบดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนแก่ประชาชน และสามารถเสนอขอสนับสนุนงบประมาณดังกล่าวได้

๓.๔ นโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาล ได้สั่งการให้ทุกจังหวัดกำกับดูแลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการในปีแรก ซึ่งได้แถลงต่อที่ประชุมรัฐสภาไปแล้ว ทั้ง ๑๙ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายการต่อสู้เอาชนะยาเสพติดไปแล้ว และโครงการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) รวมทั้งขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกันดูแลและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในเรื่องการขึ้นราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และการกักตุนสินค้าให้แก่ราษฎรเป็นกรณีพิเศษด้วย

๓.๕ การบริหารราชการกลุ่มจังหวัด/จังหวัดแบบบูรณาการ กระผมได้ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และส่วนราชการระดับจังหวัดเร่งเตรียมความพร้อมในเรื่องการขอจัดตั้งงบประมาณของจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้สอดคล้องตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและนโยบายของรัฐบาล สืบเนื่องจากในขณะตรวจติดตามคณะทำงานยกร่าง พระราชกฤษฎีกา

การบริหารราชการกลุ่มจังหวัด/จังหวัดแบบบูรณาการ ซึ่งกระผมเป็นประธานฯ อยู่ระหว่างการยกร่างพระราชกฤษฎีกาฯ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ให้จังหวัดเป็นส่วนราชการที่สามารถขอจัดตั้งงบประมาณได้โดยตรง ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลที่จะผลักดันพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ออกมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว และทันการเบิกจ่ายงบประมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒

๓.๖ การตรวจสอบข้อเท็จจริงของโครงการต่างๆ ในพื้นที่ ได้สั่งการให้จังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

๓.๖.๑ โครงการเตาอัดขยะ ในพื้นที่อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี พบว่าขณะนี้ก่อสร้างเสร็จแล้ว แต่ไม่สามารถใช้งานได้ เนื่องจากเตาอัดขยะดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์จากประเทศเยอรมันนี้ ไม่สามารถนำมาปรับใช้กับการเก็บขยะรวมประเภทของไทยได้ และจังหวัดชลบุรีจำเป็นต้องแก้ไขปัญหายุ่งยากของอำเภอสตึกและอำเภอบางละมุงอย่างเร่งด่วน กระผมจึงได้สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะขอรับการสนับสนุน เสนอมาเพื่อพิจารณาหาแนวทางให้การสนับสนุนต่อไป

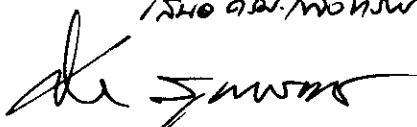
๓.๖.๒ โครงการก่อสร้างถนน คสล. และวางท่อระบายน้ำ คสล. ซอยสตึกสุขุมวิท ๓๓ อำเภอสตึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลสตึก นั้น กระผมได้สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอรายละเอียดมาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการสนับสนุนงบประมาณต่อไป

๓.๖.๓ โครงการขุดลอกคลองเข็ด อำเภอพานทอง พบว่าคลองเข็ดมีสภาพตื้นเขินไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้งได้ จำเป็นต้องได้รับการขุดลอกอย่างเร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังและน้ำให้แก่ราษฎร โดยการขุดลอกคลองดังกล่าว ในเขตพื้นที่ ๓ ตำบล ของอำเภอพานทอง ประกอบด้วย ตำบลบ้านเข็ด ตำบลมาบโป่ง และตำบลพานทอง ซึ่งมีระยะทางยาวประมาณ ๑๗ กม. วงเงินงบประมาณ ๗ ล้านบาท จึงได้สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการสำรวจและจัดทำรายละเอียดแบบรูปรายการ นำเสนอมาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และจะได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

ทราบ

เลขาฯ ค.ม. พ.อ. ทนทระ

(นายสมคิด สุนทรเวช)

นายกรัฐมนตรี

๒๓-๕๑

๕.

(นายชูศักดิ์ ศิรินิล)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๒๕๕๒
ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ 13 พ.ค. 2551 ลงมติว่า

ทราบ

สรุปข้อมูลประเด็น ปัญหาของจังหวัดชลบุรี

สรุปประเด็น / สาระสำคัญ ผลการปฏิบัติราชการของจังหวัดชลบุรี
ในโอกาสที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายชูศักดิ์ ทิรินิล)

เดินทางมามอบนโยบายในการกำกับกำกับการปฏิบัติราชการ

ในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ 9

วันศุกร์ ที่ 4 เมษายน 2551 เวลา 10.00 น.

ณ ห้องชลบุรี โรงแรมแอมบาสเดอร์ จิตี จอมเทียน พัทยา

จังหวัดชลบุรี

ประเด็น	สาระสำคัญ
1. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด) • กลุ่มจังหวัดได้จัดประชุมร่วมระหว่างส่วนราชการ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และองค์กรประชาชนระดมความคิดเห็นแบบมีส่วนร่วม โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้ วิสัยทัศน์ “ดินแดนแห่งเมืองน่าอยู่ คนมีความรู้ควบคู่คุณธรรม น่านันทนาการท่องเที่ยว เชื่อมโยงการค้าต่างประเทศ การเกษตรอินทรีย์ มีผลไม่ชื้อก้องโลก อุตสาหกรรมสิ่งแวดล้อมสะอาด ราษฎร์ รัฐ บริหารจัดการอย่าง ธรรมาภิบาล” ประเด็นยุทธศาสตร์ 1. พัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี 2. พัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความหลากหลายและสนับสนุนซึ่งกันและกัน 3. พัฒนาระบบเกษตรกรรมให้สามารถสร้างรายได้ที่เพียงพอส่งเสริมพันธมิตรการค้าเพื่อขยายการค้ากับต่างประเทศ 4. พัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมควบคู่กับสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตร 5. พัฒนาระบบบริหารจัดการร่วมภายในกลุ่มให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็น	สาระสำคัญ
	โดยกลุ่มจังหวัดได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตเป็นลำดับขั้น ๆ ควบคู่กับการส่งเสริมการท่องเที่ยว การเกษตรกรรม ซึ่งมีผลไม้ที่มีชื่อ เช่น ทุเรียน มังคุด (ราชา ราชนี แห่งผลไม้) การส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นช่องทางการค้า สำคัญอีกช่องทางหนึ่ง • กลุ่มจังหวัดได้ประชุมปรับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด มาเป็นแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2551 – 2554 เพื่อให้สอดคล้อง กับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551 – 2554 ตามที่ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551 2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชลบุรี • จังหวัดได้ประชุมทำความเข้าใจและให้ความรู้ ระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนทั้งภาคราชการ เอกชน และประชาชน กำหนดวิสัยทัศน์และประเด็น ยุทธศาสตร์จังหวัดชลบุรี วิสัยทัศน์ “จังหวัดชลบุรีน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี รักษา คุลยภาพด้านการท่องเที่ยว เกษตรกรรม พาณิชยกรรม และ อุตสาหกรรม สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี” ประเด็นยุทธศาสตร์ 1. พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม ให้เป็นคนดีศรีสังคม น้อม นำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต 2. พัฒนาสังคมให้เกิดความสงบเรียบร้อย ปลอดภัย มั่นคง มี ภูมิคุ้มกัน ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ 3. พัฒนาโครงการทางการพัฒนาสังคม (ด้านสวัสดิการ, ด้าน อำนาจความยุติธรรม,ด้านการศึกษา, ด้านสาธารณสุข, ด้านแรงงาน ฯลฯ) 4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม อยู่ภายใต้การรักษาคุลยภาพ

ประเด็น	สาระสำคัญ
	5. พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อลดต้นทุนทางเศรษฐกิจ 6. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุล 7. พัฒนาหน่วยงานราชการและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง เป็นหน่วยงานที่มีคุณภาพเกิดความคุ้มค่าและสร้างความประทับใจ 8. พัฒนาข้อมูลข่าวสารและงานวิจัยเพื่อการพัฒนาและบริหารยุทธศาสตร์จังหวัด จังหวัดยังเน้นการดูแลประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ควบคู่กับการพัฒนาอื่น ๆ ที่เป็นไปอย่างสมดุล • จังหวัดได้ประชุมปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด มาเป็นแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2551 – 2554 โดยครอบคลุมสาระสำคัญ ทั้ง 5 ด้าน (ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านบริหารจัดการ) เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551 – 2554 ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551 3. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด / จังหวัด ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก • มีการเตรียมการโดยดำเนินการในเชิงรุกตามปฏิทินเพื่อเตรียมความพร้อมให้สามารถเสนอแผนงาน / โครงการ และงบประมาณได้ทันตามปฏิทินงบประมาณที่รัฐบาลสั่งการให้จังหวัดดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี • จังหวัดชลบุรีในฐานะผู้ประสานงานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด) ได้เตรียมการโดยจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์ (OSM) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแหลมฉบัง เพื่อรองรับการดำเนินงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก
2. การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน 2.1 สถานการณ์น้ำ	2.1 สถานการณ์น้ำ • น้ำท่าเฉลี่ยปีละ 1,263 ล้าน ลบ.ม. • ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำสำคัญ 8 อ่าง ความจุรวม 189,229 ล้าน ลบ.ม. ปริมาณน้ำในอ่างฯ ปัจจุบันรวม 72,668 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็น 38.39 %

ประเด็น	สาระสำคัญ
2.2 สถานการณ์ภัยแล้ง 2.3 สภาพปัญหา 2.4 แนวทางแก้ไข	• ปริมาณความต้องการใช้น้ำทั้งจังหวัด รวม 500,000 ลบ.ม./วัน หรือปีละ 185 ล้าน ลบ.ม. • การผลิตน้ำประปาของการประปาภูมิภาค จำนวน 6 แห่ง ระบบผลิตปัจจุบัน รวม 331,680 ลบ.ม./วัน 2.2 สถานการณ์ภัยแล้ง • ปัจจุบันจังหวัดชลบุรีเกิดสถานการณ์ภัยแล้งในพื้นที่ 2 อำเภอ จำนวน 1,874 ครัวเรือน 1) อำเภอเกาะจันทร์ จำนวน 320 ครัวเรือน 2) อำเภอเกาะสีชัง จำนวน 1,554 ครัวเรือน 2.3 สภาพปัญหา • จังหวัดชลบุรีมีความต้องการใช้น้ำ ประมาณ 500,000 ลบ.ม./วัน หรือ 185 ล้าน ลบ.ม./ปี แต่มีน้ำไหลเข้าอ่างฯ เฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี ประมาณปีละ 90 ล้าน ลบ.ม. ซึ่งไม่เพียงพอจึงต้องผันน้ำจากอ่างฯ หหนองปลาไหล จังหวัดระยองปีละ 60 ล้าน ลบ.ม. จากแม่น้ำบางปะกง ปีละ 30 ล้าน ลบ.ม. รวมมีน้ำต้นทุน ปีละประมาณ 180 ล้าน ลบ.ม. ปริมาณน้ำต้นทุนกับความต้องการใช้น้ำใกล้เคียงกัน ซึ่งเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำในปีที่ประสบภัยแล้ง • อัตราการพัฒนาชลประทานและระบบประปาไม่สามารถเติบโตได้ทันกับอัตราเพิ่มขึ้นของประชากรจากการย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในจังหวัดชลบุรีและความต้องการน้ำของภาคอุตสาหกรรม 2.4 แนวทางแก้ไข • การเตรียมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง โดยศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ปี 2551 เช่น การแจกจ่ายน้ำอุปโภค / บริโภค จำนวน 8,866,000 ล้าน การสนับสนุนปฏิบัติการฝนหลวง รวม 129 เที่ยวบิน

ประเด็น	สาระสำคัญ
	• การแก้ไขปัญหาหระยะยาว 1) การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหลวงความจุ 98 ล้าน ลบ.ม. ส่งน้ำพื้นที่ชลประทานได้ 44,000 ไร่ น้ำอุปโภคบริโภค 16 ล้าน ลบ.ม. / ปี ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ 2) วางท่อส่งน้ำคลองพระองค์ไชยานุชิต – อ่างฯ บางพระ ความยาว 58.5 กม. ส่งน้ำได้ 70 ล้าน ลบ.ม. / ปี 3) การก่อสร้างอ่างฯ มามหาชัยโสและอ่างฯ ห้วยไข่น้ำ ความจุรวม 9.5 ล้าน ลบ.ม. เพื่อส่งน้ำเพิ่มเติมอ่างฯ มามประชัน และอ่างฯ ชากนออก
3. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล	• ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดชลบุรีมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 160 กิโลเมตร จึงเป็นที่รวมของทรัพยากรอันหลากหลาย ทั้งป่าชายเลน หาดทราย ปะการัง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งเหล่านี้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนต่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอุตสาหกรรม , การประมง , การท่องเที่ยว และการเดินเรือ เป็นต้น จึงทำให้จังหวัดชลบุรีมีศักยภาพด้านการผลิตทุกด้าน ทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรม จึงส่งผลให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ และจากการที่รัฐบาลได้ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกทั้งโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก นิคมอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพของการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ จึงก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ รวมทั้งส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรชายฝั่ง ได้แก่ 1) ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรป่าชายเลน เนื่องจากถูกบุกรุกใช้พื้นที่เพื่อกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการ สถานที่พักตากอากาศ จึงส่งผลให้ป่าชายเลนลดลงปัจจุบันมีพื้นที่ป่าชายเลน 6,518.92 ไร่ 2) การสูญเสียความสวยงามทางทัศนียภาพ การท่องเที่ยวของจังหวัดได้พัฒนาจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก เมื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงทำให้เกิดโรงแรม กัดดาการ ร้านค้ามากขึ้น เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทำให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ชายหาดก่อสร้างอาคารที่จะเป็นการทำลายทัศนียภาพ

ประเด็น	สาระสำคัญ
	● คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง จากการตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งตั้งแต่อำเภอชลบุรีจนถึงสตึก โดยกรมควบคุมมลพิษ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งตามกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ซึ่งจะพบการปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด สูงเกินมาตรฐานเกือบตลอดแนวชายฝั่งของจังหวัด ค่าออกซิเจนละลายน้ำมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในบริเวณ อ่างศิลา แหลมแท่น หาดวอนนภา แหลมฉบัง และพัทธยา ● การป้องกันแก้ไขปัญา 1) การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรักและหวงแหนผืนระวาง 2) การให้ความรู้แก่ชาวประมงในการจับสัตว์น้ำอย่างถูกวิธี 3) การเพิ่มมาตรการควบคุมและลงโทษกับผู้ฝ่าฝืนอย่างเข้มงวด 4) การดูแลรักษาป่าชายเลน ● ดำเนินงานดูแลเขตพิทักษ์ป่าชายเลนรักษ์สัตว์น้ำ ● จัดทำเขตพิทักษ์ป่าชายเลนรักษ์สัตว์น้ำ ● เพาะชำกล้าไม้ป่าชายเลน ● งานบำรุงแปลงปลูกป่าชายเลน อายุ 2-6 ปี ● บำรุงแปลงปลูกเสริมและปรับปรุงสภาพป่าชายเลน อายุ 2-6 ปี ● จัดหาและปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ● บำรุงแปลงปลูกเสริมและพัฒนาป่าชายเลนอย่างยั่งยืน โดยชุมชนมีส่วนร่วม

ประเด็น	สาระสำคัญ
4. ผลความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาคัญของจังหวัด 4.1 การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเขตเมืองพัทยา 4.2 การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ผู้ยากไร้ 4.3 การแก้ไขปัญหาคารขาดแคลนน้ำในครัวเรือน 4.4 การจัดระเบียบค้าปลีกค้าส่ง 4.5 การจัดระเบียบและการปราบปรามการบุกรุกที่ดินป่าเขา 4.6 การจัดระเบียบประมงชายฝั่งป่าชายเลน 4.7 การจัดระเบียบสังคม 1) การแก้ไขปัญหายาเสพติด 2) การจัดระเบียบสถานบริการ 3) การแก้ไขปัญหาคาสิโนเค็ดค่าเฟ้ 4) การจัดระเบียบการค้าของเก่า 4.8 การแก้ไขปัญหาคาสิโนเค็ดค่าเฟ้ของประชาชน 4.9 การดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภค	4. ผลความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาคัญของจังหวัด 4.1 การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเขตเมืองพัทยา 1) การจัดโครงการสายตรวจพลเรือน ทหาร ตำรวจ ร่วมใจป้องกันปราบปรามอาชญากรรม (ตามนโยบายของนายประชา เจริญดี ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี) เป็นการสนธิกำลังร่วมกันระหว่างพลเรือน ตำรวจ ทหาร อาสาสมัครร่วมกันออกตรวจตราป้องกันเหตุในเขตเมืองพัทยา และพื้นที่ติดต่อกันใกล้เคียงอย่างต่อเนื่อง โดยใช้สายตรวจรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม มิให้เกิดขึ้น หรืออย่างน้อยลดลง และจากการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาปรากฏว่า สถิติอาชญากรรมลดลงจำนวนมาก ประชาชนพึงพอใจ 2) กำนัน ผู้ใหญ่บ้านร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดกำลัง อปพร. ตำรวจอาสาออกตรวจ รักษา ความสงบในเขตพื้นที่หมู่บ้านชุมชนของตนเอง 3) การปฏิบัติตามนโยบาย การจัดระเบียบสังคมของรัฐบาล อำเภอบางละมุง ได้จัดชุดปฏิบัติการออกตรวจเพื่อจัดระเบียบสังคมตามนโยบายของรัฐบาลอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็น ร้านค้าของเก่า สถานบริการ คาเฟ่/คาราโอเกะ ร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะสถานบริการที่มีอยู่เป็นจำนวนมากประมาณ 938 แห่ง ได้ดำเนินการกวาดล้างให้ถือปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสังคม และ พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509 4.2 การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ผู้ยากไร้ วัตถุประสงค์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 80 พรรษา และให้ผู้ยากไร้มีที่พำนักอาศัยอย่างมั่นคงดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยดำเนินการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย จำนวน 224 หลัง งบประมาณ 3,415,600 บาท (งบประมาณเหล่ากาชาดจังหวัดชลบุรี จำนวน 1,300,000 บาท อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2,115,600 บาท)

ประเด็น	สาระสำคัญ
	4.3 การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ในครัวเรือน การแก้ไขปัญหาโดยการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน โดย จังหวัดชลบุรีได้ใช้คำสั่งทางการปกครอง ประกาศหลักเกณฑ์การ ขออนุญาตสิ่งปลูกสร้างอาคารที่อยู่อาศัย อพาร์ทเมนท์ และบ้าน จัดสรร ให้นักงงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือปฏิบัติดังนี้ 1) ให้ทุกท้องถิ่นพิจารณาโครงการหรือแบบแปลนสิ่งปลูก สร้างอาคาร หมู่บ้านจัดสรรและที่อยู่อาศัยทุกราย จะต้องทำระบบ กักเก็บน้ำครัวเรือนที่รองรับน้ำฝนธรรมชาติ เช่น การสร้าง บ่อซีเมนต์ใต้พื้นที่ ห้องแถว อาคาร บ้านเรือนหรือบ่อน้ำฝนจาก พื้น เช่น ฝ.33 ฯลฯ ตามความเหมาะสมของสภาพอาคาร หากไม่มี ให้ส่งคืนแก้ไขแบบแปลนให้มีแหล่งกักเก็บน้ำครัวเรือนให้เรียบร้อย ก่อนอนุญาต 2) สิ่งปลูกสร้างที่เป็นแฟลตหรืออพาร์ทเมนท์ทุกโครงการ จะต้องมึระบบดักเก็บน้ำรองรับจากน้ำฝนทุกหน่วย (ยูนิต) หน่วย ละอย่างน้อย 1,500 ลิตร หากไม่มีให้ท้องถิ่น/พนักงาน ผู้มีหน้าที่ อนุญาตส่งให้เจ้าของโครงการดำเนินการแก้ไข ให้เป็นไปตาม ประกาศจังหวัดก่อนอนุญาต ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2550 4.4 การจัดระเบียบค้าปลีกค้าส่ง ด้วยปัจจุบันจังหวัดชลบุรีได้รับผลกระทบจากการขยายสาขา ของธุรกิจค้าปลีก ค้าส่งสมัยใหม่ ที่ได้ดัดแปลงธุรกรรมทางการค้า จากห้างขนาดใหญ่ มาเป็นห้องแถว หรืออาคารร้านค้าขนาดเล็ก ทำให้ประชาชนผู้ประกอบการค้าปลีก ค้าส่ง รายย่อย (โชห่วย) ในท้องถิ่นได้รับผลกระทบอย่างมากต่อวิถีชีวิตการทำมาหากินใน ท้องถิ่น ทำให้ประชาชนผู้เดือดร้อน ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหา ดังกล่าว ได้ร้องเรียน ทำการประท้วงก่อให้เกิดความไม่สงบ เรียบร้อยเกิดขึ้น ในหลายพื้นที่ของจังหวัดชลบุรี ดังนั้นเพื่อแก้ไข ปัญหาดังกล่าว จังหวัดชลบุรีจึงได้มีคำสั่งทางการปกครองให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง

ประเด็น	สาระสำคัญ
	เทศบาลนคร และเทศบาลมหานคร (เมืองพัทยา) ถือปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาตก่อสร้าง คัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร เพื่อขยายสาขาของธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง สมัยใหม่จากขนาดใหญ่เป็นขนาดเล็ก 1) จังหวัดชลบุรี ไม่มีนโยบายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ บริษัท หรือห้างค้าปลีก ค้าส่งขนาดใหญ่ ทำการก่อสร้าง คัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร พื้นที่เสมือนอาคารพาณิชย์ (ห้องแถว) เป็นร้านค้าปลีกค้าส่งในเขตเทศบาล 2) จังหวัดชลบุรี มีนโยบายให้บริษัท หรือห้างค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่ ไปทำธุรกรรมทางการค้าเปิดบริการร้านค้าปลีกค้าส่ง สมัยใหม่ ในพื้นที่ด้อยความเจริญ เพื่อเป็นการเร่งพัฒนาความเจริญให้กับชุมชนชนเมือง หรือชนบทเป็นหลัก 3) จังหวัดชลบุรี ไม่มีนโยบายให้เปิดบริการร้านค้าปลีกค้าส่ง สมัยใหม่จากขนาดใหญ่เป็นขนาดเล็ก (แบบห้องแถว) ในพื้นที่ชุมชนซึ่งเป็นวิถีชีวิตของคนไทยที่ได้ทำมาค้าขายมาแต่ดั้งเดิมแล้ว 4) ก่อนพิจารณาอนุญาตต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ให้ครบถ้วนทุกกลุ่มของประชากรวิเคราะห์ผลดี ผลเสีย ผลกระทบกับผู้ประกอบการอาชีพค้าปลีกค้าส่งรายย่อย ความเป็นธรรมของผู้ประกอบการ ปัญหาจราจรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นและใกล้เคียง เป็นต้น โดยผลการศึกษาดังกล่าวต้องตามหลักวิชาการและน่าเชื่อถือ ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 24 มกราคม 2551 4.5 การจัดระเบียบการปราบปรามการบุกรุกที่ดินป่าเขา • พื้นที่ป่าดินประมาณ 1 ล้านไร่เศษ ปัจจุบันพื้นที่ป่าไม้ เหลือประมาณ 281,830 ไร่ • มาตรการดำเนินงาน 1) การจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายป่าไม้จังหวัดชลบุรี เพื่อประสานการปฏิบัติงานแบบบูรณาการจากทุกหน่วยงาน และส่งเสริมสนับสนุนภาคเอกชน ชุมชน มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้

ประเด็น	สาระสำคัญ
	2) จังหวัดชลบุรีได้กำหนดให้มีการจัดระเบียบการบุกรุกที่ เขาในเขตอุทยานแห่งชาติ, เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า, เขตต้นน้ำลำธาร และเขตป่าสงวนแห่งชาติ ดังนี้ ● ถ้าหากราษฎรหรือนายทุนผู้มีอิทธิพลบุกรุกป่าให้ดำเนินการคดี โดยเด็ดขาด เว้นแต่อยู่อาศัยมาก่อนประกาศ เขต ป่าสงวนแห่งชาติ ก็ให้ทำการพิสูจน์สิทธิ์ตามมติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 ถ้าหากว่าพิสูจน์แล้วอยู่มาก่อนประกาศเขตป่าและได้ทำประโยชน์ ต่อเนื่อง ก็ให้มีสิทธิ์ที่สามารถออกเอกสารสิทธิ์ตามประมวล กฎหมายที่ดินได้ ● ถ้าหากราษฎรอาศัยอยู่หลังการประกาศเขตป่า ถ้าหากเป็น พื้นที่โซน A และโซน E ให้ดำเนินการคดีตามกฎหมายและมีสิทธิ์ที่ จะขออนุญาตเช่าตาม พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรี แต่ถ้าหากเป็นป่าต้นน้ำลำธาร, ที่ สวนป่า, ที่ลาดชันภูเขาสูง จะไม่อนุญาตให้อยู่อาศัย ● ถ้าหากราษฎรอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่โซน C หรือพื้นที่ป่า อนุรักษ์ไม่อนุญาตให้อยู่หรือมีการจำหน่ายจ่ายโอนสิทธิ์ที่ดินให้กับ บุคคลอื่นหากฝ่าฝืนก็ให้ดำเนินการตามระเบียบและกฎหมาย เว้น แต่อยู่ในเขตโครงการของรัฐ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี 4.6 การจัดระเบียบประมงชายฝั่งป่าชายเลน จังหวัดชลบุรีมีนโยบายจัดระเบียบที่จับสัตว์น้ำประเภทที่ อนุญาตเลี้ยงหอยในอ่าวชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี ให้เป็นระเบียบ สวยงาม เป็นธรรมชาติผู้ขายได้ ชาวประมงพื้นบ้านสามารถเก็บหอย ธรรมชาติเลี้ยงชีพได้ ตลอดจนสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ได้ในอนาคต ลักษณะการจัดระเบียบมิได้ให้เลิกเลี้ยง เพียงแต่จะ ปรับปรุงแปลงที่อนุญาตเลี้ยงหอยทั้งหมดในอ่าวชลบุรี อำเภอเมือง ชลบุรี เพื่อความเหมาะสมและเป็นธรรม ได้กำหนดมาตรการทาง ปฏิบัติ ดังนี้ 1) สำรวจแปลงเลี้ยงหอยทุกแปลงว่าเป็นของผู้ใดมีพื้นที่เท่าใด ได้รับอนุญาตถูกต้องหรือไม่

ประเด็น	สาระสำคัญ
	2) จัดประชุมผู้เลี้ยงและเจ้าของแปลงหอยทุกราช การจัดแปลงหอย การเว้นช่องว่างให้เรือประมง สามารถเข้าออกฝั่งได้ โดยทุกแปลงจะต้องเว้นร่องเดินเรือไว้ประมาณ 40 เมตร และทุกแปลงจะต้องอยู่ห่างชายฝั่งประมาณ 1 กม. ยกเว้นในพื้นที่ ซึ่งชายเลนขาวไม่ถึง 1 กม. ก็ให้จัดแปลงเลี้ยงห่างจากฝั่งได้ในระยะประมาณ 400 ม. ขึ้นไปตามความเหมาะสม 3) จัดระเบียบแปลงเลี้ยงใหม่ โดยจะกำหนดพื้นที่แปลงเลี้ยงหอยไว้ ว่าแต่ละครอบครัวจะมีพื้นที่เลี้ยงหอยแครงประมาณ ครอบครัวกี่ไร่ (ขณะนี้อยู่ระหว่างศึกษารายละเอียดร่วมกับผู้เลี้ยงหอยทุกราช) และจะอนุญาตให้เลี้ยงหอยในแต่ละแปลงโดยวิธีจับสลากและห้ามการซื้อขายสิทธิ์ให้แก่ผู้อื่น 4) ขณะนี้อยู่ระหว่างออกสำรวจพื้นที่เลี้ยงหอยจริง เพื่อจัดทำแผนที่แปลงหอยโดยใช้ระบบ GIS เมื่อแล้วเสร็จจะจัดประชุมผู้เลี้ยงหอยร่วมกับภาคราชการ และกลุ่มอาชีพเลี้ยงหอย และภาคประชาชน เพื่อร่วมกันพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง 4.7 การจัดระเบียบสังคม 1) การแก้ไขปัญหาเสพติด สถานการณ์ปัญหาเสพติดของจังหวัด ● สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดมีแนวโน้มสูงขึ้นต่อเนื่องมีการจับกุมผู้เสพ/ผู้ค้า ได้อย่างต่อเนื่องในพื้นที่ อ.เมือง (ต.บ้านโคก,บางทราย,บ้านสวน,แสนสุข) อ.บางละมุง (เมืองพัทยา, ต.หนองปรือ,ห้วยใหญ่) และอ.ศรีราชา (ต.สุรศักดิ์,ทุ่งสุขลา) ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนเมืองหนาแน่นเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมและสถานที่ท่องเที่ยว มีประชาชนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เดินทางเข้ามาอยู่อาศัย ทำงาน ท่องเที่ยว และศึกษาเล่าเรียน เป็นจำนวนมาก

ประเด็น	สาระสำคัญ
	● สถานการณ์ด้านการค้ายาเสพติด มีกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดรายใหม่ ซึ่งเป็นผู้ค้ารายย่อยเพิ่มมากขึ้น ผู้ค้ามีการแบ่งยาเสพติดออกจำหน่ายในจำนวนน้อย ครั้งละ 5-20 เม็ด ,มีการพัฒนาวิธีการซื้อ-ขาย ที่ซับซ้อนยากต่อการจับกุมมากขึ้น ผู้ค้าส่วนใหญ่เป็นบุคคลนอกพื้นที่ จังหวัดมีการลักลอบลำเลียงยาบ้าและยาไอซ์จากบริเวณชายแดนด้าน จ.สระแก้ว เข้ามาจำหน่าย ส่วนกัญชาแห้งมีการนำเข้าจาก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เข้ามาจำหน่ายในจังหวัด ในด้านการเสพยา มีสถิติผู้ถูกจับกุม และนำเข้าสู่ระบบบำบัดเพิ่มสูงขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นผู้เสพยาบ้าและกัญชา แต่ในขณะเดียวกัน ในช่วงที่ผ่านมาเริ่มมีการใช้ยาเสพติดประเภทยาไอซ์ และยาอี เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ อ.เมือง(ด.แสนสุข) และ อ.บางละมุง(เมืองพัทยา) ทั้งนี้ผู้เสพยาที่ถูกจับกุมได้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพรับจ้าง อายุระหว่าง 18-25 ปี มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัด ● จังหวัดชลบุรี ได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติด เป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วน โดยระดมสรรพกำลังทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ทุกภาคส่วน เข้ามาร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยมีมาตรการที่สำคัญ คือ 1) การปราบปราม (Supply) จะมุ่งเน้นในการสืบสวน หาข่าว จับกุม ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งผู้เสพยา/ผู้ค้า/ผู้ลำเลียง มาดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด 2) การป้องกัน (Potential Demand) ดำเนินการป้องกันกลุ่มเยาวชนทั้งใน/นอกระบบการศึกษา, ประชาชน มิให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ด้วยการสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ความรู้ถึงโทษ พิษภัยของยาเสพติด ควบคุมดูแลพื้นที่เสี่ยง, ส่งเสริมการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง 3) การบำบัดรักษา (Demand) โดยการนำผู้เสพยา/ผู้ติด เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งในระบบสมัครใจ และระบบบังคับบำบัดตามกฎหมาย รวมทั้งการดูแลผู้เสพยา/ผู้ติด ภายหลังการบำบัดให้หายขาด กลับตัวเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป

ประเด็น	สาระสำคัญ
	4) การบริหารจัดการ กำหนดองค์กรรับผิดชอบ ดูแลแก้ไข ปัญหาทั้งในระดับจังหวัด (ศตส.จ.) อำเภอ (ศตส.อ.) และในระดับ ท้องถิ่น (ศตส.อปท.) ที่ผ่านมาจังหวัดได้มีการบูรณาการการแก้ไขปัญห ยาเสพติด โดยระดมความร่วมมือ ร่วมใจ จากทุกฝ่ายเข้าร่วมแก้ไข ปัญหา โดยจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำทุกปี, มีการประชุม ติดตามการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ทุกเดือน ผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายา ● จังหวัดชลบุรี โดยศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด จังหวัดชลบุรี (ศตส.จ.ชบ.) ได้ระดมสรรพกำลังจากทุกฝ่าย เพื่อ ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจังในทุกมาตรการ โดย มีผลการดำเนินงานที่สำคัญในปี 2550 ที่ผ่านมา ดังนี้ 1) จับกุมผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ทั้งสิ้น 11,403 คดี ผู้ต้องหา 11,651 คน ของกลางยาบ้า 236,831 เม็ด, ยาไอซ์ 6,582 เม็ด, กัญชาแห้ง 273ห่อ402ถุง, ยาไอซ์ 215ถุง597กรัม, เฮโรอีน 2ห่อ3 หลอด 2) ยึด/อายัด ทรัพย์สิน ผู้ค้ายาเสพติด จำนวน 56 ราย มูลค่าทรัพย์สิน 23,220,757 บาท 3) นำผู้เสพ/ผู้ติด เข้าบำบัดในระบบสมัครใจ 147 ราย และจับกุมเข้าบังคับบำบัด 7,095 ราย 4) อบรมให้ความรู้แก่ประชาชน นร/นศ 40,500 คน, จัด กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์รูปแบบต่างๆ 12 ครั้ง, จัดการแข่งขันกีฬา 12 ครั้ง การจัดระเบียบสังคมในสถานบริการร้านเกมส์ อินเทอร์เน็ต ● จังหวัดชลบุรี ได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันสภาพความ เจริญทางเศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัดชลบุรีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีสถานประกอบการประเภท สถานบริการ สถานบันเทิง ร้านเกมส์ อินเทอร์เน็ต เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก (สถานบริการจัด

ประเด็น	สาระสำคัญ
	ทะเบียน ทั้งสิ้น 991 แห่ง) มีผู้ประกอบการบางรายดำเนินการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือปล่อยปละละเลยให้ประชาชน เยาวชน เข้าไปมั่วสุม ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพเสพติด และปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกเป็นจำนวนมาก จังหวัดจึงได้ดำเนินการตามนโยบาย “จัดระเบียบสังคม” ในสถานประกอบการดังกล่าวอย่างเข้มงวด ดังนี้ 1) จัดชุดปฏิบัติการระดับอำเภอ ประกอบด้วย ผ.ปกครอง/ตำรวจ ออกกวาดขันตรวจตราสถานบริการในพื้นที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปใช้บริการ การมั่วสุมยาเสพติด, การแสดงลามกอนาจาร, การนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ หากพบการกระทำผิดจะดำเนินการตามกฎหมายโดยเด็ดขาด (ปี 2550 สังกัดใช้ใบอนุญาต 18 แห่ง และปิดสถานประกอบการ 96 แห่ง) 2) กำหนดมาตรการควบคุมร้านเกมส์ อินเทอร์เน็ต โดยการออกประกาศจังหวัดชลบุรี เรื่อง ข้อกำหนดในการขออนุญาตประกอบกิจการซื้อเทป และวัสดุโทรทัศน์ เพื่อควบคุมดูแลสถานที่เวลาเปิด-ปิด อายุของผู้เข้าไปใช้บริการ (ประกาศจังหวัดนนทบุรี) ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการเข้าไปมั่วสุมเกี่ยวกับยาเสพติดในพื้นที่ดังกล่าว (ปี 2550 สังกัดกิจการ ร้านเกมส์ อินเทอร์เน็ต 2 แห่ง) มาตรการการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สำคัญ ในปี 2551 1) จัดทำแผนปฏิบัติการเร่งด่วน 90 วัน (1 มี.ค.-31 พ.ค.51) เพื่อกำหนดเป้าหมายดำเนินงาน โดยการสำรวจ ตรวจสอบผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งผู้ค้ารายใหญ่ รายย่อย ผู้เสพ/ผู้ติด และกลุ่มเสี่ยง รวมทั้งพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาการแพร่ระบาด เพื่อดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนตามนโยบายของ รวม.มท. ดังนี้

ประเด็น	สาระสำคัญ			
	เป้าหมาย	จำนวน (ราย)	ผลการ ดำเนินการ (ราย)	คงเหลือ (ราย)
	1. ผู้ค้ารายสำคัญ	-	-	-
	2. ผู้ค้าเครือข่ายรายย่อย	10	4	6
	3. ผู้ค้ารายย่อย	178	98	80
	4. จนท.ของรัฐที่เกี่ยวข้อง	8	4	4
	5. ผู้เสาะผู้คิด			
	1) รายใหม่	392	257	135
	2) รายเก่า	144	20	124
	6. กลุ่มเสี่ยง	214	48	166
	7. พื้นที่ที่มีปัญหา			
	1) หมู่บ้าน	39	3	36
	2) ชุมชน	14	3	11
	2) การดำเนินโครงการรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด “เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด” To Be Number One โดยขยายการจัดตั้ง ชมรม To Be Number One ขึ้นในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน ทุกสถานศึกษา และสถานประกอบการ (ที่สมัครใจ) เพื่อสร้างกระแสร่วมรณรงค์ ป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างกว้างขวางและทั่วถึงใน กลุ่มเป้าหมาย			
	2) การจัดระเบียบสถานบริการ จังหวัดชลบุรีได้ดำเนินมาตรการตามนโยบายจัดระเบียบสังคม อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนี้ • ขอความร่วมมือให้ผู้ประกอบการในรูปบริษัท จำกัด หรือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งทำธุรกรรมด้านการรักษาความปลอดภัย (ยาม) รักษาทรัพย์สินให้ความคุ้มครองแก่บุคคล คณะบุคคล บริษัท ห้าง ร้าน ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ให้นำเจ้าหน้าที่ พนักงาน ที่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย (ยาม) ไปตรวจสอบประวัติและ จัดทำประวัติพฤติกรรมบุคคล ณ สถานีตำรวจภูธรในท้องที่และ			

ประเด็น	สาระสำคัญ
	ขอความร่วมมือคิดตั้งโทรศัพท์วงจรปิดสถานที่บริเวณเข้า-ออก หรือพิจารณาตามความเหมาะสมกับพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกตรวจสอบหากมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ● แจ้งขอความร่วมมือสถานบริการทุกแห่ง จังหวัดมโนรมย์ แก้ปัญหาสังคมและลดปัญหาอาชญากรรมอย่างจริงจัง โดยจะมีมาตรการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด หากสถานบริการใดดำเนินการฝ่าฝืนกฎหมายและนโยบายรวม 6 ประการ จะต้องถูกดำเนินคดีอาญาและถูกสั่งลงโทษทางปกครอง ● แจ้งให้ตำรวจจังหวัดชลบุรี และอำเภอทุกแห่ง ถือปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสังคมโดยเคร่งครัด จังหวัดจะถือว่าท้องที่ปล่อยปละละเลยและจะถูกดำเนินการทางวินัยฐานหย่อนประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ในการประชุมชี้แจงนโยบายจัดระเบียบสังคมดังกล่าวจังหวัดได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี และรองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ได้ประชุมชี้แจงด้วยตนเอง ● แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ชุดเฉพาะกิจป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยจังหวัดชลบุรี รวม 3 ชุด เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของทางราชการและประชาชน รวมทั้งตรวจตาม พ.ร.บ. สถานบริการฯ นโยบายจัดระเบียบสังคม พ.ร.บ. ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ร.บ. โรงแรม และอื่น ๆ ● ผลการดำเนินงานตามนโยบายและมาตรการดังกล่าว จากการตรวจตรากวาดขันสถานบริการและสถานประกอบการในพื้นที่อำเภอทุกแห่ง ในรอบปี พ.ศ. 2550 (มกราคม-ธันวาคม 2550) จำนวนการตรวจทั้งสิ้น 1,266 ครั้ง พบสถานบริการฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน 18 แห่ง และสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน 96 แห่ง

ประเด็น	สาระสำคัญ
	ในรอบปี พ.ศ. 2551 (มกราคม – มีนาคม 2551) จำนวนการตรวจทั้งสิ้น 194 ครั้ง พบสถานบริหารฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน 1 แห่ง และสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน 30 แห่ง ● สถานบริการได้ให้ความร่วมมือกับทางราชการในการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด คิดเป็นร้อยละ 90 จากจำนวนสถานบริการทั้งสิ้น 991 แห่ง 3) การแก้ปัญหาอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ● จังหวัดชลบุรี ได้กำหนดมาตรการป้องกันปัญหาการมั่วสุมของเด็กและเยาวชนในร้านเกมส์อินเทอร์เน็ต โดยกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ และผู้ประกอบการฉายหรือบริการ ซึ่งเทปหรือโทรทัศน์ ห้ามประกอบการในลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้ามเด็กหรือเยาวชนในเครื่องแบบนักเรียนที่อยู่ระหว่างศึกษาในโรงเรียนหรือสถานศึกษาเข้าไปใช้บริการระหว่างการเรียนการสอนของโรงเรียน หรือสถานศึกษานั้น ๆ จะใช้บริการได้หลังเลิกเรียนและภายใต้เงื่อนไขเวลาที่จำกัดไว้ตามประกาศของจังหวัดชลบุรีเท่านั้น ● ในรอบปี พ.ศ. 2551 (มกราคม – มีนาคม 2551) พบสถานประกอบการร้านเกมส์อินเทอร์เน็ตที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน 3 แห่ง ซึ่งจังหวัดชลบุรีได้ดำเนินคดีอาญาและพิจารณาลงโทษทางปกครองทุกราย 4) การจัดระเบียบร้านค้าของเก่า จังหวัดชลบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้มีการลักลอบโจรกรรมทรัพย์สินและฉกฉวยวิ่งราวทรัพย์สินดังกล่าว สืบเนื่องมาจากคนร้ายมีแหล่งจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด โดยเฉพาะผู้ประกอบการร้านค้าของเก่าบางแห่งไม่ถือปฏิบัติตามขั้นตอนของระเบียบและกฎหมายการค้าของเก่า เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จังหวัดจึงได้ดำเนินมาตรการป้องกันการโจรกรรมทรัพย์สินของทางราชการและประชาชน ดังต่อไปนี้

ประเด็น	สาระสำคัญ
	● ออกประกาศขอความร่วมมือเพื่อเป็นมาตรการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองในจังหวัดชลบุรี ให้ผู้ประกอบการสถานบริการ โรงแรม ร้านค้าขนาดใหญ่ ร้านค้าทองคำ ร้านเพชร ธนาคาร และหมู่บ้านจัดสรร ติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณทางเข้า – ออก และบริเวณอื่น ๆ ตามความเหมาะสม ● ออกประกาศป้องกันการโจรกรรมทรัพย์สินของทางราชการและประชาชน โดยให้ผู้ประกอบการร้านค้าของเก่าได้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 กฎกระทรวงและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และมอบหมายให้อำเภอ แจ้งประกาศดังกล่าวฯ ให้ผู้ประกอบการร้านค้าของเก่าในเขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติ หากพบการฝ่าฝืนให้ดำเนินคดีโดยเด็ดขาด และพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตให้ค้าของเก่าด้วย รวมทั้งแจ้งประสานกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ● แจ้งอำเภอ ให้เข้มงวดกวดขัน และตรวจตราร้านค้าของเก่า พร้อมรายงานผลการดำเนินการพร้อมภาพถ่ายให้จังหวัดทราบเป็นประจำทุกเดือน หากพบการกระทำความผิดให้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ประกอบการทุกราย และให้จัดทำเป็นบัญชีรายชื่อรวบรวมไว้เพื่อประกอบการพิจารณาในการขออนุญาตหรือขอต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบศึกษากฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจตรา ให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการร้านค้าของเก่า ● ประชาสัมพันธ์การดำเนินมาตรการป้องกันการโจรกรรมทรัพย์สินของทางราชการและประชาชนผ่านสื่อมวลชนในพื้นที่ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบและให้ความร่วมมือกับจังหวัด ● ออกประกาศกำหนดเวลาให้ร้านรับซื้อของเก่าประเภทเศษเหล็ก ทองแดง อลูมิเนียม ฯ

ประเด็น	สาระสำคัญ
	● เชิญผู้ประกอบการร้านค้าของเก่าประเภทร้านค้าทองคำ ประชุมรับทราบนโยบายการจัดระเบียบสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อยของจังหวัดชลบุรี ● สถิติการจดทะเบียนร้านขายทอดตลาด และค้าของเก่า ห้วงเดือนตุลาคม 2550 – 31 มีนาคม 2551 จำนวน 1,604 ราย 4.8 การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจังหวัดชลบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี มีนโยบายการดำเนินการแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยมอบหมายให้ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดชลบุรี เป็นหน่วยงานรับเรื่องราวร้องทุกข์/ร้องเรียนจากประชาชนโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนี้ ● ประชาชนสามารถร้องเรียนด้วยตนเอง ณ ศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดชลบุรี ● แจ้งเรื่องร้องเรียนผ่านทางโทรศัพท์หมายเลข 1567 หรือ 0-3827-8370 ● ส่งเรื่องร้องเรียนทางไปรษณีย์ ตู้ ปณ. 101 ปทจ.ชลบุรี ● ร้องเรียนทางกระทุ้งร้องเรียน/ร้องทุกข์ผ่านเว็บไซต์จังหวัดชลบุรี (www.chonburi.go.th) ● ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี มีนโยบายให้ประชาชนที่เดือดร้อน สามารถร้องเรียน/ร้องทุกข์ผ่านเว็บไซต์จังหวัดชลบุรี (www.chonburi.go.th) ในหัวข้อ “คลายปัญหากับผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี” ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 โดยได้กำชับให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการ ดังนี้ - ให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลรับผิดชอบตรวจสอบเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ของประชาชนทุกวันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนได้รับทราบทันที - สั่งการให้หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นร้องเรียน/ร้องทุกข์ ตอบปัญหาหรือชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจกับประชาชนได้รับทราบ ภายใน 3 วัน หรือชี้แจงให้ทราบในเบื้องต้น เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ประเด็น	สาระสำคัญ										
	● ผลการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน <table> <tr> <td>รับเรื่องร้องเรียนจากทุกช่องทาง</td><td>309 เรื่อง</td></tr> <tr> <td>ยุติเรื่อง</td><td>254 เรื่อง</td></tr> <tr> <td>อยู่ระหว่างดำเนินการ</td><td>55 เรื่อง</td></tr> </table> (ข้อมูลตั้งแต่เดือนตุลาคม 2550 – 31 มีนาคม 2551) 4.9 การดำเนินการงานคุ้มครองผู้บริโภค ● สำนักงานจังหวัดชลบุรีในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประจำจังหวัดชลบุรี โดยผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีเป็นประธานอนุกรรมการ และหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการได้ดำเนินงาน ให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม จากการซื้อสินค้าเครื่องอุปโภค – บริโภค การรับบริการ การทำสัญญาต่าง ๆ และการให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เพื่อมิให้ถูกถูกผู้ประกอบธุรกิจ พ่อค้า แม่ค้า เอาเปรียบ การคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม จากการซื้อสินค้าและบริการ โดย พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 ● สำนักงานจังหวัดชลบุรีได้ดำเนินการจัดการศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดชลบุรี (ศคบ.ชบ.) เป็นหน่วยงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ / ร้องเรียนจากประชาชนผู้บริโภค เพื่อให้ความคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรมตาม พ.ร.บ. การคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม สถานที่ตั้ง ชั้น 1 ศาลากลางจังหวัดชลบุรี ถนนมนทเสวี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี โทร. 0-3827-8370 หรือ โทร 1567 (ไม่เสียค่าใช้จ่าย) ● ผลการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภค จังหวัดชลบุรี ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2550 ถึง มีนาคม 2551 <table> <tr> <td>เรื่องร้องเรียน</td><td>315 เรื่อง</td></tr> <tr> <td>ยุติแล้ว</td><td>147 เรื่อง</td></tr> </table>	รับเรื่องร้องเรียนจากทุกช่องทาง	309 เรื่อง	ยุติเรื่อง	254 เรื่อง	อยู่ระหว่างดำเนินการ	55 เรื่อง	เรื่องร้องเรียน	315 เรื่อง	ยุติแล้ว	147 เรื่อง
รับเรื่องร้องเรียนจากทุกช่องทาง	309 เรื่อง										
ยุติเรื่อง	254 เรื่อง										
อยู่ระหว่างดำเนินการ	55 เรื่อง										
เรื่องร้องเรียน	315 เรื่อง										
ยุติแล้ว	147 เรื่อง										

ประเด็น	สาระสำคัญ
	อยู่ระหว่างดำเนินการ 168 เรื่อง เรียกเงินคืนให้ผู้บริโภค 3,681,485 บาท
5. ปัญหาสำคัญของจังหวัดที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข 5.1 ปัญหาการขาดแคลนน้ำ 5.2 ปัญหาระบบโลจิสติกส์ 5.3 ปัญหาขยะ	5. ปัญหาสำคัญของจังหวัดที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข 5.1 ปัญหาการขาดแคลนน้ำ ● ได้นำเสนอสถานการณ์และแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ในประเด็นที่ 2 แล้ว 5.2 ปัญหาระบบโลจิสติกส์ ● พื้นที่ภาคตะวันออกมีจุดเด่นหลายประการ กล่าวคือ มีทั้งโรงงาน นิคมอุตสาหกรรมจำนวนมาก มีท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ นำเข้า / ส่งออกสินค้าระดับภูมิภาค มีพื้นที่เกษตรกรรม สวนผลไม้ และมีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายทั้งทะเล ภูเขา น้ำตก อุทยานแห่งชาติ อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก เช่น เมืองพัทยา และปลายทางก็ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาชนกัมพูชาที่บ.หาดเล็ก จ.ตราด ประกอบกับการเปิดให้ทำอากาศยานสนามบินสุวรรณภูมิ พื้นที่ภาคตะวันออกจึงเปรียบเหมือนกับประตูบ้านรับนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ซึ่งทำให้เกิดรายได้กับประเทศอย่างมหาศาล ● ประเทศไทยเน้นระบบโลจิสติกส์ทางถนนเป็นหลักสำคัญของภูมิภาค ระบบการขนส่งทางถนนในพื้นที่ให้บริการทั้งด้านการขนส่งสินค้าอุตสาหกรรมและการเกษตรเพื่อส่งออกและบริโภค การท่องเที่ยว และเป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทำให้ปัญหาโลจิสติกส์ทางถนนจึงเป็นปัญหา 1. โครงการที่กำลังดำเนินการในปัจจุบัน 1.1) ทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 (มอเตอร์เวย์) ชลบุรี – พัทยา - โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 7 ตอนสุวรรณภูมิ –ชลบุรี ตอนที่ 1-5 เป็นโครงการขยายถนนมอเตอร์เวย์จาก 4 ช่องจราจรเป็น 8 ช่องจราจร ระยะทางทั้งสิ้น 78.500 กิโลเมตร - โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 7 ตอน ชลบุรี – พัทยา ตอน 1-4 ระยะทางรวม 50.982 กม.

ประเด็น	สาระสำคัญ
	1.2) ทางหลวงหมายเลข 3 เลี่ยงเมืองชลบุรี - โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 3 เลี่ยงเมืองชลบุรี ระยะทาง 14.897 กม. เป็นโครงการขยายทางจาก 4 ช่องจราจรเป็น 8-10 ช่องจราจร 1.3) ทางหลวงหมายเลข 331 คอน มานเธิ่ง – บรรจบทางหลวงหมายเลข 36 - โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 331 คอนมานเธิ่ง – บรรจบทางหลวงหมายเลข 36 ระยะทางประมาณ 22.700 กม. เป็นโครงการขยายช่องจราจรจาก 4 ช่องเป็น 6 ช่อง 2. โครงการก่อสร้างในปีงบประมาณ 2552 2.1) ทางหลวงหมายเลข 3 สุขุมวิท คอนหนองมน – กระทั่งลาย - โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 3 คอนหนองมน – กระทั่งลาย จาก ตลาดบางพระ – บ.โรงโม่ กม. 112+600 – กม. 133+500 ระยะทางประมาณ 18 กม. เป็นโครงการขยายทางเป็น 6- 10 ช่องจราจร 2.2) ทางหลวงหมายเลข 318 คอน คราด – หาดเล็ก - โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 318 คอนคราด – หาดเล็ก ระยะทางประมาณ 90 กม. เป็นโครงการขยายทางจาก 2 ช่องเป็น 4 ช่องจราจร 2.3) ทางหลวงหมายเลข 317 คอน จันทบุรี – สระแก้ว - โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข 317 คอน จันทบุรี – สระแก้ว ระยะทางประมาณ 36 กม. เป็นโครงการขยายทางจาก 2 ช่อง เป็น 4 ช่องจราจร

ประเด็น	สาระสำคัญ
	3. โครงการก่อสร้างที่ขอการสนับสนุนการพัฒนาสร้างทางเข้านิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออก ● โครงการพัฒนาทางหลวงสนับสนุนระบบโลจิสติกส์ จำนวน 18 โครงการ วงเงินรวม 11,020 ล้านบาท ● โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก จำนวน 11 โครงการ วงเงินรวม 2,050 ล้านบาท ● โครงการก่อสร้างถนนสายแยกทางหลวงหมายเลข 7 – นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ระยะทาง 8.460 กม. ● โครงการก่อสร้างถนนสายแยกทางหลวงหมายเลข 7 – บ้านหนองกระแสมริม อำเภอเมืองระยะทาง 4.982 กม. 4. ข้อเสนอ ● การก่อสร้างทางรถไฟรางคู่สายชายฝั่งทะเลตะวันออก ● การก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงจาก กรุงเทพฯ - สนามบินสุวรรณภูมิ – พัทยา 5.3 ปัญหาขยะ ด้วยจังหวัดชลบุรี มีการขยายตัวการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งสาขาอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว การบริการ หมู่บ้านจัดสรร โรงแรม รีสอร์ท ฯลฯ เป็นเหตุให้มีประชาชนจากทุกจังหวัดทั่วประเทศหลั่งไหลเข้ามาในเขตจังหวัดชลบุรี โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เขตเมืองพัทยาจุดเดียวปีหนึ่งมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากกว่า 6 ล้านคน เป็นเหตุให้จังหวัดชลบุรีมีปริมาณขยะวันหนึ่ง ๆ จำนวนมาก และท้องถิ่นยังคงใช้วิธีการกำจัดขยะรูปแบบฝังกลบ (Land filled) ซึ่งไม่เหมาะสมต่อสภาพเมืองของจังหวัดชลบุรีเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากก่อให้เกิดมลภาวะด้านกลิ่น น้ำเสียใต้ดิน และแมลงวันพาหนะนำเชื้อโรคนานาชนิด ด้วยการขยายตัวของชุมชนมีการขยายตัวมากเกือบเต็ม

ประเด็น	สาระสำคัญ
	พื้นที่ ทำให้ไม่มีพื้นที่รองรับการกำจัดขยะโดยระบบฝังกลบได้อีกต่อไป ● การดำเนินการของจังหวัด จากปัญหาและประมาณขยะดังกล่าวข้างต้น จังหวัดชลบุรีจึงมีนโยบายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการบริหารจัดการขยะได้พิจารณาใช้วิธีกำจัดขยะโดยการเผาด้วยพลังงานความร้อนสูง และใช้พลังงานจากความร้อนในการเผาโดยอุณหภูมิ 800 องศา ขึ้นไป แปลงเป็นพลังงานไฟฟ้า ซึ่งสามารถแบ่งพื้นที่เพื่อการกำจัดขยะด้วยการเผาเป็น 3 กลุ่มอำเภอ คือ 1) กลุ่มอำเภอเมือง และอำเภอสัตหิรา 2) กลุ่มอำเภอบ้านบึง, อำเภอพนัสนิคม, อำเภอพานทอง, อำเภอกะจันทร์, อำเภอบ่อทอง, อำเภอหนองใหญ่ และอำเภอเมืองบางส่วน 3) กลุ่มอำเภอบางละมุง, เมืองพัทยา และอำเภอสัตหิรา ● การกำจัดขยะด้วยกระบวนการทางความร้อนสูงพร้อมผลิตกระแสไฟฟ้าในทุกกลุ่มจะมีหลักเกณฑ์สำคัญ คือ 1) ให้เอกชนเป็นผู้ลงทุน 100% เอกชนเป็นผู้รับผิดชอบความเสี่ยงเอง 2) ท้องถิ่นกลุ่มอำเภอที่กำหนดแต่ละกลุ่มมีหน้าที่จัดเก็บขยะ และนำส่งโรงงานกำจัดขยะ 3) ท้องถิ่นต้องจ่ายค่ากำจัดเป็นอัตราต่อหน่วย 1 ตัน / 300 – 500 บาท (รายละเอียดอัตราค่ากำจัดขยะจะมีการบันทึกตกลงอีกครั้งหนึ่ง)ให้กับโรงงาน 4) ท้องถิ่นให้เอกชนรับสัมปทานดำเนินการไม่เกิน 30 ปี ผู้ลงทุนจะต้องส่งมอบโรงงานกำจัดขยะให้ตกเป็นของท้องถิ่น เมื่อสิ้นอายุสัมปทาน

ประเด็น	สาระสำคัญ
	5) ระหว่างอายุสัมปทานผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการฝึกหัด ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นให้สามารถเข้าดำเนินการเองได้เมื่อได้รับมอบโรงงานในอนาคต ● การดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) การคัดเลือกบริษัทเอกชนเข้ามาดำเนินการตามโครงการกำจัดขยะด้วยกระบวนการทางความร้อนสูงพร้อมผลิตกระแสไฟฟ้า จังหวัดชลบุรีให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละโซนพิจารณาคัดเลือก ปรากฏผลดังนี้ (1) กลุ่มอำเภอบางละมุง , เมืองพัทยา และอำเภอสัตหีบ ได้พิจารณาคัดเลือก บริษัท จียูจียู เอ็นไวรอนเมนทอล โปรเทคชั่น แอนด์ รีเสิร์ส (ประเทศไทย) จำกัด (GU.GU) ดำเนินการก่อสร้างดังกล่าว โดยใช้พื้นที่ฝังกลบขยะของเมืองพัทยาเดิมที่เมืองพัทยาดำเนินการกลบฝังอยู่และได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2550 ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาความชัดเจนของข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (2) กลุ่ม อำเภอบ้านบึง , อำเภอพนัสนิคม , อำเภอพานทอง , อำเภอเกาะจันทร์ อำเภอบ่อทอง อำเภอหนองใหญ่ และอำเภอเมือง บางส่วน ได้พิจารณาคัดเลือกบริษัทมาซู คอนซัลแตนท์ จำกัด ได้ดำเนินการก่อสร้างดังกล่าว โดยใช้พื้นที่ฝังกลบขยะเดิมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมลงมือดำเนินการ (3) กลุ่มอำเภอเมือง และอำเภอศรีราชา มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี มีพื้นที่ในเขตตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ● ปัญหา / อุปสรรค การดำเนินการตามโครงการกำจัดขยะด้วยกระบวนการทางความร้อนสูงพร้อมผลิตกระแสไฟฟ้า ของจังหวัดชลบุรี มีปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายซึ่งกระทรวงมหาดไทย และสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอแนะ

ประเด็น	สาระสำคัญ
	(1) การดำเนินการตามโครงการอาจเข้าข่ายต้องดำเนินการตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 (2) การดำเนินงานตามโครงการอาจเข้าข่ายต้องดำเนินการตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. 2550 ซึ่งต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการพลังงาน (3) การดำเนินการตามโครงการควรพิจารณาจัดทำการศึกษารายละเอียดความเหมาะสมของโครงการก่อนรวมทั้งผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จังหวัดได้ประชุมปรึกษาแนวทางการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะดำเนินการภายใต้ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป ● ข้อเสนอแนะ / ความเห็น จังหวัดชลบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่าปัจจุบันปัญหาปริมาณขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกวัน แต่สถานที่กำจัดขยะที่มีอยู่สามารถรองรับขยะได้เพียงไม่เกินหนึ่งปี และสถานที่ทิ้งขยะอีกหลายแห่งดำเนินการไม่ถูกวิธีก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมหากไม่เร่งรีบดำเนินการแก้ไขจะทำให้เกิดปัญหาดรามามาจนไม่สามารถแก้ไขได้ทันการ สำหรับโครงการกำจัดขยะด้วยกระบวนการทางความร้อนสูง พร้อมผลิตกระแสไฟฟ้าตามนโยบายของจังหวัดเป็นการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะในพื้นที่ฝั่งกลบขยะเดิมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแต่ประการใด รวมทั้งการดำเนินการเอกชนเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสิ้น จึงไม่น่าจะอยู่ในบังคับต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 แต่อย่างใด

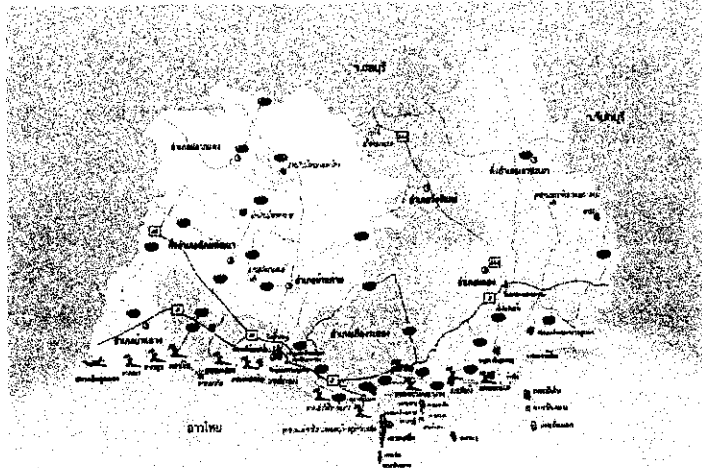
สรุปข้อมูลประเด็น ปัญหาของจังหวัดระยอง

ข้อมูลทั่วไป ของจังหวัดระยอง

1. ข้อมูลทั่วไป

1. ลักษณะทางกายภาพ

ที่ตั้งและขนาด : จังหวัดระยองตั้งอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 179 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 100 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3,552 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,220,000 ไร่ เป็นแหล่งอาหารทะเล และผลไม้的热带 เป็นเมืองอุตสาหกรรม และเป็นที่ตั้งของโครงการพัฒนาพื้นที่ ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเป็นเมืองท่องเที่ยวชายทะเลที่สำคัญ

รูปที่ 1 : แผนที่จังหวัดระยอง

ลักษณะภูมิประเทศ : ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและเนินเขาลาดลงสู่ที่ราบชายฝั่ง ทะเล มีแม่น้ำสายสั้นๆ ซึ่ง เกิดจากเทือกเขาจันทบุรีและเทือกเขาบรรทัดไหลลงสู่อ่าวไทย แม่น้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำระยอง เป็นต้น ลักษณะชายฝั่งทะเลมีหาดทราย สวยงามและมีเกาะใหญ่น้อยเรียงรายเลียบตามแนวชายฝั่ง ซึ่งเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ

ทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งน้ำ : จังหวัดระยองมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญคือ ก๊าซธรรมชาติ ซึ่งจังหวัดระยองเป็นที่ตั้งของโรงแยกก๊าซธรรมชาติขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังมีแร่ธาตุอีกหลายชนิด เช่น แร่ปูน แร่หินแกรนิต โดยเฉพาะแร่ทรายแก้ว นอกจากนั้นยังมีกลุ่มแร่ที่หายากสะสมตัวอยู่ตามชายฝั่งและในทะเล ได้แก่ แร่ดีบุก แร่โรมาไซต์ แร่เซอร์ เป็นต้น

จังหวัดระยอง มีแม่น้ำสำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำระยอง ยาวประมาณ 50 กิโลเมตร ไหลลงสู่ทะเลที่ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระยอง และแม่น้ำประแสร์ ยาวประมาณ 25 กิโลเมตร มีต้นกำเนิดจากทิวเขาใน จังหวัดจันทบุรี ไหลลงสู่ทะเลที่ตำบลปากน้ำประแสร์ อำเภอแกลง นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำตามโครงการชลประทาน เช่น อ่างเก็บน้ำประแสร์ อ่างเก็บน้ำดอกกราย อ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล ฯลฯ

การปกครองและประชากร : ณ วันที่ ธันวาคม 2549 จังหวัดระยองมีประชากรรวมทั้งสิ้น 573,785 คน ซึ่งในสภาพความเป็นจริง จำนวนประชากรในจังหวัดระยองมีมากกว่าตัวเลขในทะเบียนราษฎรไม่ต่ำกว่า 300,000 คน ทั้งนี้เกิดจากการอพยพเข้ามาในแรงงานภาคอุตสาหกรรมและการบริการ

แบ่งเขตการปกครองเป็น 8 อำเภอ โดยประกอบด้วย 54 ตำบล 439 หมู่บ้าน 80 ชุมชน ส่วนด้านการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 16 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 48 แห่ง

2. สภาพทางสังคม

ปัจจุบันสังคมของจังหวัดระยองได้เปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม มีแรงงานจากต่างจังหวัดหลั่งไหลเข้ามาอย่างมากมาย จึงเป็นสังคมที่ค่อนข้างหลากหลาย

ด้านการศึกษา : แบ่งออกเป็น 2 พื้นที่การศึกษา จำแนกเป็น 2 ระบบ คือ การศึกษาในระบบโรงเรียน และการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีสถานศึกษา 288 แห่ง แบ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน 281 แห่ง และการศึกษาระดับอาชีวศึกษา 7 แห่ง

ด้านสาธารณสุข : ในปี พ.ศ.2549 จังหวัดระยองมีโรงพยาบาลของรัฐ 7 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 4 แห่ง สถานีอนามัยครบทุกตำบล

3. สภาพเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ประกอบด้วยภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรสูงเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ในปี พ.ศ.2549 จังหวัดระยองมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเท่ากับ 995,733 บาท/คน มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เท่ากับ 527,183 ล้านบาท โดยมีอุตสาหกรรมเป็นหลัก ร้อยละ 82 ของผลิตภัณฑ์จังหวัด มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ยปีละ 10 - 12 % มีการลงทุนภาคอุตสาหกรรมสูงที่สุดของประเทศ มีการจ้างงานมาก มีการจัดเตรียมสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานไว้อย่างสมบูรณ์ เพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการผสมผสานการพัฒนาทั้งภาคเกษตรกรรม และภาคการท่องเที่ยวอย่างลงตัว ภาคอุตสาหกรรมและการบริการ 513,532 ล้านบาท

จากการที่จังหวัดระยองเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลักและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ส่งผลให้จังหวัดระยองเป็นเมืองที่มีเศรษฐกิจมีความเจริญอย่างต่อเนื่อง โดยมีฐานเศรษฐกิจสำคัญของชาติ ครบถึง 5 สาขาการผลิต คือ

1. สาขาอุตสาหกรรม จากการพัฒนาตามโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ส่งผลให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกิดนิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบอุตสาหกรรม ชุมชนอุตสาหกรรม และสวนอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้น 17 แห่ง ซึ่ง ณ ปัจจุบัน จังหวัดระยองมีจำนวนโรงงานอยู่ทั้งสิ้นเกือบ 1,731 โรงงาน ซึ่งก่อให้เกิดการจ้างงานไม่ต่ำกว่า 150,000 จำนวน มีการลงทุนภาคอุตสาหกรรมสูงที่สุดของประเทศมากกว่าด้านด้านบาท

รูปที่ 2 : โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดต่างๆ

2. สาขาเหมืองแร่และยอหิน มีการทำเหมืองแร่ที่สำคัญได้แก่ แร่ทรายแก้ว แร่ปูน แร่หินแกรนิต เพื่อการก่อสร้างและใช้ในโครงการใหญ่ เช่น การถมทะเล เพื่อการก่อสร้างท่าเรือ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทยส่งมายังโรงงานแยกก๊าซธรรมชาติของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง และยังมีโรงกลั่นน้ำมัน 3 แห่ง

3. สาขาเกษตรกรรม พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดระยองมีศักยภาพสูงในการผลิตภาคเกษตรกรรมเช่น ขางพารา ผลไม้ ได้แก่ ทุเรียน มังคุด เงาะ สับปะรด เป็นต้น โดยผลผลิตที่สำคัญ (ข้อมูลปี 49/50) คือ ขางพารา (125,055 ตัน) ทุเรียน (1157,187 ตัน) สับปะรด (719,389 ตัน) มันสำปะหลัง (358,211 ตัน) เงาะ (19,958 ตัน) มังคุด (10,307 ตัน) มีเนื้อที่ทำการเกษตร 1,526,846 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 68.78 ของพื้นที่จังหวัด

ในด้านการประมงนั้น จังหวัดระยองมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 100 กิโลเมตรเศษ ทำให้มีการประกอบอาชีพประมงตลอดแนวชายฝั่ง ทำประมงน้ำเค็ม น้ำจืด และน้ำกร่อย ทั้งนี้มีผู้ประกอบการอาชีพประมงที่ขอกจดทะเบียนอาชญาบัตรจำนวน 1,779 ลำ แบ่งเป็นประมงทะเล 789 ลำ ประมงพื้นบ้าน 990 ลำ มีครัวเรือนประมงทะเล 2,171 ครัวเรือน นอกจากนั้นยังมีธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการประมง เช่น โรงงานแปรรูปกุ้งทะเล แปรรูปปลาหมึก น้ำปลา ปลากระป๋อง ห้องเย็น ทำเทียมเรือ เป็นต้น ในปัจจุบันเกษตรกรได้หันมาเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างแพร่หลายมากขึ้น มีเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนจำนวน 1,764 ครัวเรือน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญ เช่น การเลี้ยงกุ้งทะเล การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การเลี้ยงปลาน้ำจืด การเลี้ยงตะพาบน้ำ และการเลี้ยงจระเข้ ซึ่งในปี 2549 มีมูลค่าของการผลิตกุ้งทะเลประมาณ 2,626,481,324 บาท และมีมูลค่าการผลิตตะพาบน้ำประมาณ 32,585,728 บาท

รูปที่ 3 : ผลไม้ชนิดต่างๆ

4. สาขาการท่องเที่ยวและการบริการ เนื่องด้วยจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพความพร้อมด้านการท่องเที่ยวสูง มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ที่สำคัญ โดยเฉพาะเกาะเสม็ดที่มีชายหาดสวยงาม มีทรายที่ขาวสะอาดไม่เหมือนที่อื่น จึงเรียกว่า ทรายแก้ว แห่งเดียวของประเทศ และยังเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลและผลไม้ที่มีชื่อเสียงรสชาติอร่อย มีสถานที่สะดวกสบาย ทั้งโรงแรมระดับห้าดาว และระดับรองมากกว่า 170 แห่ง โดยปี 2549 มีผู้มาเยือนจังหวัดระยอง 3,000,000 คน ทำรายได้ประมาณ 10,000 ล้านบาท

รูปที่ 4 : แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ(เกาะเสม็ด)

5. สาขาธุรกิจและการพาณิชย์ มีการประกอบธุรกิจการค้าอย่างกว้างขวาง ทั้งการค้าปลีกและการค้าส่งเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา การขอลงทะเบียนเพื่อการประกอบธุรกิจมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากภาครัฐได้ดำเนินนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

การนำเข้า-ส่งออก จังหวัดกระบี่เป็นศูนย์กลางในการส่งออก โดยมีท่าเรือน้ำลึก ขนาดใหญ่ 2 แห่ง คือ ท่าเรือมาตาบุตรของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและท่าเรือที่พีไอ ของบริษัท พีโตรเคมีกัล จำกัด (มหาชน) ซึ่งท่าเรือดังกล่าวส่วนใหญ่ขนส่งสินค้าประเภทปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์ และเหล็ก โดยสำหรับการจัดเก็บภาษีทุกประเภทของจังหวัด นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินทั้งสิ้น 56,902,922,415.51 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษีจากน้ำมันและผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน

2. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

จังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดหนึ่งของภาคตะวันออกที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทุกๆ ด้าน มีสภาพเศรษฐกิจที่ดีมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรสูงเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ โดยในปี พ.ศ.2549 มีรายได้เฉลี่ย 995,733 บาท/คน ซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาตาม โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกหรือโครงการ Eastern Seaboard ที่ทำให้จังหวัดกระบี่เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลักและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ที่มีการลงทุนภาคอุตสาหกรรมสูงสุดของประเทศ มีการจ้างงานจำนวนมาก มีการจัดเตรียมสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานไว้ค่อนข้างอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งจากการที่จังหวัดกระบี่มีศักยภาพทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมกับการเป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะผลไม้ เงาะ ทุเรียน มังคุด ซึ่งรสชาติอร่อยและมีชื่อเสียง และแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่ธรรมชาติที่สวยงาม

ด้วยศักยภาพดังกล่าว จังหวัดได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาระยะ 4 ปี คือ ระหว่างปี พ.ศ. 2552-2555 โดยกำหนดวิสัยทัศน์ หรือเป้าหมายการพัฒนาว่า

“เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่อยู่ร่วมกับชุมชนอย่างยั่งยืน แหล่งผลิตสินค้าเกษตรกรรม และการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ”

ซึ่งได้กำหนดการพัฒนาของจังหวัด เป็น 3 ด้าน ได้แก่

ด้านอุตสาหกรรม ต้องการให้จังหวัดระยองแหล่งอุตสาหกรรมของภูมิภาคที่ได้มาตรฐาน ด้านความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม และอยู่ร่วมกับชุมชน สังคมได้อย่างช่วยเหลือเกื้อกูลและยั่งยืน โดยจะดำเนินการ

- ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน และใช้เทคโนโลยีสะอาด (Clean & Green Technology)

- พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนทุกระดับ

- สนับสนุนการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้เพียงพอและใช้มาตรการทางด้านผังเมืองในการกำหนดเขตการพัฒนา

- สนับสนุนประชาชนในการจัดการชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้อยู่ร่วมกับอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืน

- บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ด้านเกษตรกรรม ให้จังหวัดระยองเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรกรรมที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าเกษตรเพื่อขยายโอกาสทางการตลาด โดยจะดำเนินการ

- ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

- สร้างและขยายเครือข่ายการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด

การตลาด

และด้านการท่องเที่ยว พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐาน และเพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อให้คงอยู่อย่างยั่งยืน โดยจะดำเนินการ

- พัฒนาและส่งเสริมสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

- ส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวในเชิงรุก ควบคู่กับพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวหลักที่มีศักยภาพของจังหวัดให้เชื่อมโยงกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

- พัฒนาและเสริมสร้างระบบรักษาความปลอดภัยและคุ้มครองสิทธิแก่นักท่องเที่ยว

ซึ่งจังหวัดมุ่งหวังอย่างที่จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การ
พัฒนาจังหวัดดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเจริญเติบโตให้กับจังหวัด ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความอยู่ดี
กินยิ่งขึ้น

โดยเฉพาะในปี พ.ศ.2551 นี้ จังหวัดระยองได้กำหนดให้เป็นปีท่องเที่ยวของจังหวัดหรือ
AMAZING RAYONG 2008 โดยจะมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ซึ่งขณะนี้จังหวัดได้จัดเตรียม
ความพร้อมทั้งทางด้านบุคลากร สถานที่ และสิ่งอื่นๆ ไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่งกิจกรรมแรกที่จังหวัดจะจัดก็คือ
การจัดงานผลไม้ ในประมาณปลายเดือนเมษายนนี้ ซึ่งจะยิ่งใหญ่ระดับ World Class

3. การป้องกันและแก้ไขปัญหาคาราคาเขื่อนน้ำของจังหวัดระยอง

จังหวัดระยองเคยประสบภัยแล้งอย่างหนักเมื่อประมาณปลายปี 2547 เนื่องจากฝนแล้งอย่าง
รุนแรง ทำให้ปริมาณน้ำไหลลงอ่างมีน้อย รวมถึงการจัดการน้ำโดยรวมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้อ่างเก็บ
น้ำหลักของพื้นที่ คืออ่างเก็บน้ำดอกกรายและอ่างเก็บน้ำหนองปลาไหลซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำที่เป็นแหล่งน้ำ
ต้นทุนสำหรับการนำมาอุปโภคบริโภค ภายในจังหวัด รวมถึงส่งไปยังเมืองพัทยาและนิคมอุตสาหกรรม
แหลมฉบัง เหลือปริมาณน้ำต้นทุนเพียง 16 ล้านลูกบาศก์ จากความสามารถในการกักเก็บรวม 235 ล้าน
ลูกบาศก์เมตร ค่าสุดที่เคยมีมาในอดีต โดยในเบื้องต้นจังหวัดได้แจ้งเตือนให้ผู้ใช้น้ำรายใหญ่ทราบ โดยเฉพาะ
นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีการรวมตัวและรับทราบปัญหาใน
เดือนกุมภาพันธ์ 2548 และเห็นแนวโน้มที่ชัดเจนว่าน้ำที่มีอยู่ขณะนั้น 100 ล้าน ลบ.ม. ไม่เพียงพอที่จะใช้
การผลิตจนถึงเดือน กรกฎาคม 2548 ซึ่งเป็นฤดูฝน อาจทำให้ต้องหยุดการผลิตมีผลทำให้เสียหายมากกว่า
300,000 ล้านบาท

รูปที่ 5 : สภาพการขาดแคลนน้ำเมื่อปี 2548 ตามอ่างเก็บน้ำต่างๆ

จังหวัดจึงได้มีการจัดตั้ง WAR ROOM น้ำที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งประกอบด้วย
 ผู้ใช้น้ำรายใหญ่ ผู้มีผลกระทบโดยตรง ตัวแทนจากกรมฯ กรมชลประทาน บริษัท East Water เพื่อ
 วิเคราะห์ข้อมูล ปัญหา ผลกระทบที่เกิดขึ้นให้ผู้ประกอบการทราบเป็นข้อมูลเตือนภัย โดยในเบื้องต้น
 ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ได้มีการประกาศจะมีการลดการผลิตลง 40 % ในเดือนเมษายนหากน้ำไม่
 เพียงพอ แต่รัฐบาลในขณะนั้น ได้ออกมารับประกันว่าไม่ต้องมีการลดการผลิตลง โดยรัฐจะหามาตรการ
 ต่างๆ มารองรับเพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำ ในที่สุดรัฐบาลได้กำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหา
 การขาดแคลนน้ำ ในระยะเร่งด่วน คือ

โครงการ	ปริมาณน้ำ
1. การวางท่อส่งน้ำจากแม่น้ำระยอง - มาบตาพุด ระยะทาง 17 ก.ม. ขนานท่อเดิมเพื่อเพิ่ม ปริมาณ (400 ล้านบาท) เพื่อผันน้ำที่เกินก่อนไหลลงสู่ทะเลในฤดูฝนประมาณ 100,000 ลบ.ม./วัน	100,000 ลบ.ม./วัน
2. การวางท่อส่งน้ำจากทับมา - น้ำพุ ระยะทาง 7 ก.ม.	100,000 ลบ.ม./วัน
3. ขุดเจาะบ่อบาดาลบริเวณใกล้เคียง จำนวน 200 ในพื้นที่ มาบตาพุด สัตหีบ บ้านฉาง เพื่อให้ได้น้ำเข้าระบบจำนวน	180,000 ลบ.ม./วัน
4. จัดทำฝนหลวงเพื่อเร่งรัดน้ำเข้าอ่างเก็บน้ำ โดยขอรับการสนับสนุนสารเคมีจาก ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	100,000 - 200,000 ลบ.ม./วัน

ภาวะภัยแล้งในปี 2548 มาถึงจุดวิกฤตในกลางเดือนกันยายน 2548 ทุกหน่วยงานได้ใช้
 มาตรการเสริมทั้งหมดแล้ว มีการใช้น้ำจากระดับต่ำสุดมีปัญหาเรื่องปั๊มประสิทธิภาพต่ำลง คุณภาพน้ำแยกลง
 เรื่อยๆ ตลอดจนมีการซื้อน้ำในราคาสูง และบางแห่งมีการนำน้ำทะเลมาผลิตเป็นน้ำจืดแต่ก็ยังไม่เพียงพอ
 ภาวการณ์ขาดแคลนน้ำได้เริ่มคลี่คลายลงเมื่อมีฝนตกหนักในวันที่ 13 กันยายน 2548 ทำให้มีน้ำเพิ่มในอ่าง
 เก็บน้ำทันที 50 ล้าน ลบ.ม. ทำให้ในครั้งนั้นจังหวัดระยองพ้นวิกฤตภัยแล้งได้อย่างเฉียบพลัน

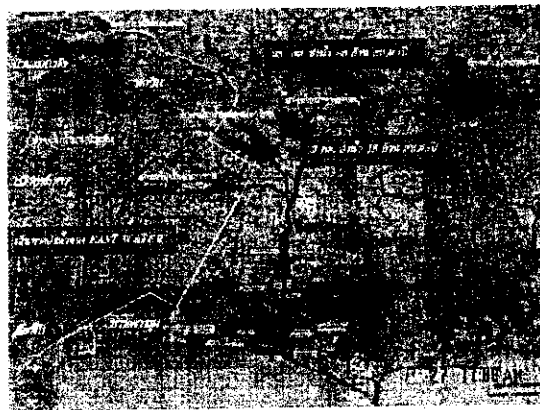
หลังจากนั้น ผู้ประกอบการ ภาครัฐ ภาคประชาชน จึงเริ่มให้สนใจและตระหนักถึงผลกระทบ
 ของวิกฤตน้ำ มีการตั้งคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำภาคอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรม
 Eastern Seaboardและคณะกรรมการด้านอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งในที่สุดได้มีการเสนอข้อเสนอมาตรการแก้ไข
 ปัญหาน้ำภาคตะวันออกไปยังรองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น (นายพินิจ จารุสมบัติ) เพื่อหาแนวทางแก้ไข

ปัญหาขาดแคลนน้ำของจังหวัดระยอง และภาคตะวันออกในระยะปานกลาง และระยะยาวเพื่อป้องกันการขาดแคลนน้ำอย่างเป็นรูปธรรม คือ

โครงการระยะปานกลาง

โครงการระยะปานกลางส่วนใหญ่จะเป็นการเชื่อมโยงระบบส่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำต่างๆ ภายในจังหวัดโดยเฉพาะอ่างเก็บน้ำประแสร์ ซึ่งมีความจุมาก และในแต่ละปีไม่สามารถนำน้ำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ จึงได้เชื่อมอ่างเก็บน้ำต่างๆ ในลักษณะโครงข่าย

โครงการ	ปริมาณน้ำ	ความคืบหน้า
1. วางท่อเชื่อมโยงอ่างเก็บน้ำประแสร์ - คลองใหญ่ ระยะทาง 32 กม.	85 ล้าน ลบ.ม./ปี	แล้วเสร็จแล้ว แต่ยังมี ปัญหาเกี่ยวกับข้อ ร้องเรียนของชาวบ้าน
2. วางท่อส่งน้ำอ่างเก็บน้ำคลองใหญ่ - หนองปลาไหล ระยะทาง 4 กม. (วงเงิน 170 ล้านบาท)	16.5 ล้าน ลบ.ม./ปี	แล้วเสร็จ มี.ค.49
3. วางท่อส่งน้ำคอกกราย - หนองปลาไหล ความยาว 7 กม. งบประมาณ 320 ล้านบาท เนื่องจากอ่างเก็บน้ำคอกกรายมีปริมาณน้ำไหลทิ้งเป็นจำนวนมาก	30 ล้าน ลบ.ม./ปี	อยู่ระหว่างขอ งบประมาณ

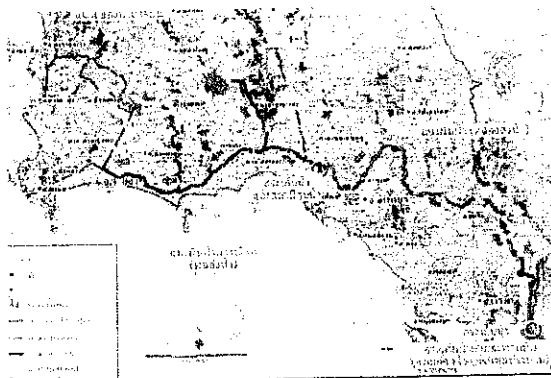

รูปภาพที่ 6 : การวางท่อเชื่อมโยงอ่างเก็บน้ำต่างๆ (ประแสร์ - คลองใหญ่ - หนองปลาไหล - คอกกราย)

โครงการระยะยาว

สำหรับโครงการระยะยาวจะเน้นไปที่การนำน้ำดิบจากแหล่งอื่นมายังแหล่งน้ำจังหวัดระยอง โดยลักษณะผ่านท่อระยะไกล ซึ่งต้องใช้งบลงทุนมาก ซึ่งโครงการหลักๆ ที่จังหวัดได้ทำการศึกษาคือ

โครงการ	ปริมาณน้ำ	ความคืบหน้า
1. โครงการผันน้ำจากพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ไปยังแหล่งกักเก็บน้ำจังหวัดระยอง (วังโตนด – ประแสร์)	50 ล้าน ลบ.ม./ปี	อยู่ในแผนการศึกษา

รูปภาพที่ 7 : แนวทางการคิ่่งน้ำจากจังหวัดจันทบุรี

แนวโน้มปัญหาการขาดแคลนน้ำของจังหวัดระยอง

ความต้องการการใช้น้ำของจังหวัดระยอง จากการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า จังหวัดระยอง มีความต้องการการใช้น้ำแบบก้าวกระโดด กล่าวคือจะมีการเพิ่มขึ้นใน 50 % ทุกๆ 10 ปี โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมซึ่งจะมีการใช้น้ำอย่างมาก โดยในปี 2555 คาดว่าจะมีการใช้น้ำรวมประมาณ 336.1 ล้าน ลบ.ม./ปี และในปี 2565 ประมาณ 431.18 ล้าน ลบ.ม./ปี โดยเป็นของภาคอุตสาหกรรมถึงร้อยละ 86

ปริมาณน้ำดิบของจังหวัดระยอง

จังหวัดระยองมีอ่างเก็บน้ำหลักจำนวน 5 อ่าง มีการเก็บกักน้ำรวม ดังนี้

อ่างเก็บน้ำ	ปริมาณน้ำ	สถานที่ตั้ง
ดอกกราย	71.40	ปลวกแดง
ประแสร์	248.00	วังจันทร์
คลองใหญ่	40.10	ปลวกแดง
หนองปลาไหล	163.75	ปลวกแดง
คลองระโงก	17.50	แกลง
รวม	540	

รูปภาพที่ 8 : อ่างเก็บน้ำสำคัญของจังหวัดระยอง

ณ เดือนเมษายน 2550 จังหวัดระยองก็มีปริมาณน้ำต้นทุน รวมกันประมาณ 300 ล้าน ลูกบาศก์เมตร ขณะที่มีความต้องการใช้น้ำประมาณวันละ 1 ล้านลูกบาศก์เมตร คาดการณ์ว่า เมื่อสิ้นฤดูแล้ง และเริ่มเข้าสู่ฤดูฝนปลายเดือนพฤษภาคม 2551 ก็จะมีปริมาณน้ำเหลือในอ่างเก็บน้ำรวมกันประมาณ 120 ล้านลูกบาศก์เมตร ส่งผลให้มีปริมาณน้ำใช้อย่างเพียงพอ และไม่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำ

จากการที่ได้ดำเนินการตามนโยบายทั้ง 3 ระยะของรัฐบาล โดยในปัจจุบันได้ดำเนินการไปแล้วในระยะต้นและระยะปานกลาง อาทิ โครงการท่อเชื่อมน้ำระหว่างอ่างเก็บน้ำคลองใหญ่ไปลงอ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล โครงการก่อสร้างท่อตึงน้ำจากแม่น้ำระยองเข้าสู่ระบบท่อของ บริษัท East Water โดยตรง เป็นผลให้จังหวัดระยองมีปริมาณแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น และมีการเชื่อมโยงระบบจากอ่างเก็บน้ำต่างๆ แล้ว ส่วนในเรื่องของการบริหารจัดการ จังหวัดได้ประสานกรมชลประทาน เน้นการจัดสรรน้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภค และการเกษตรกรรมเป็นหลักสำหรับฤดูแล้ง และในช่วงฤดูแล้งปี 2550/2551 การใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรมจะไม่มีปัญหาอย่างแน่นอน เนื่องจากปริมาณน้ำต้นทุนที่มีอยู่สามารถสนับสนุนการใช้น้ำในทุกภาคส่วนอย่างเพียงพอ

แต่จากการศึกษาที่พบว่า มีอัตราการใช้น้ำเพิ่มขึ้นทุกปีในลักษณะก้าวกระโดด จึงจำเป็นต้องจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มมากขึ้นอีก อีกทั้งต้องพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่แล้วเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในอนาคต จังหวัดระยองมีแผนการที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กเพิ่มอีก 3 แห่ง คือ คลองโพธิ์ ทับมา และ คลองน้ำเขียว และโครงการระยะยาวที่จังหวัดจะผลักดันให้สำเร็จก็คือการผันน้ำด้วยระบบท่อจากพื้นที่ใกล้เคียงก็คือ และการผันน้ำจากฝั่งตะวันออกคือลุ่มน้ำจันทบุรีและตราด ซึ่งหากสำเร็จเป็นรูปธรรมจะสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในจังหวัดระยองและภาคตะวันออกได้อย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ สำหรับภาคอุตสาหกรรมเองก็ได้มีนัยน่อนใจ โดยเฉพาะบริษัท ปตท. และบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ได้พยายามสำรวจ และจัดหาแหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่ต่างๆ เช่น บ่อลูกรังเก่าของ

ชาวบ้าน (ชนมกร) ซึ่งมีขนาดความจุไม่เกิน 100,000 ลบ.ม. เพื่อใช้กรณีฉุกเฉิน และได้ร่วมมือกับ จังหวัดในการขุดลอกคลอง อยู่เป็นระยะ ตลอดจนการจัดทำแก้มลิงเพื่อเสริมหรือกักเก็บน้ำหลัก ซึ่งได้ ดำเนินการศึกษาเป็นรูปธรรมแล้วคือบริเวณทับมาและมาบข่า ดังนั้นหากเป็นไปตามแผนการที่ได้วางไว้ จังหวัดระยองจะไม่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างแน่นอน

4. ปัญหาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมชายฝั่ง

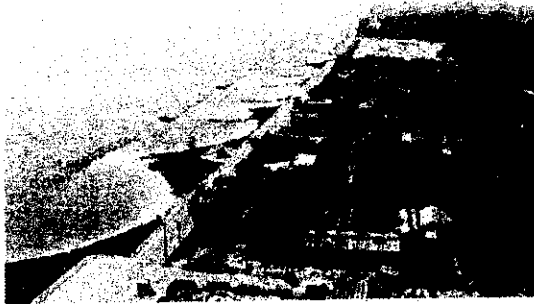
จากการที่จังหวัดระยองมีแนวชายฝั่งมากกว่า 100 กม. ทอดยาวต่อเนื่อง และมีเกาะสวยงาม จำนวนมากมาย เช่น เกาะเสม็ด

ปัญหาหลักที่สำคัญของจังหวัดระยองที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเลมีอยู่ 2 ประการคือ

1. การปลูกสร้างหรือถมพื้นที่ทะเล และการกัดเซาะชายฝั่งทะเล โดยเฉพาะการถมทะเล บริเวณนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เพื่อเป็นที่ตั้งโรงงานขนาดใหญ่ ทำให้คลื่นลม และน้ำทะเลเปลี่ยน ทิศทางมากัดเซาะบริเวณชายหาดใกล้เคียงและบ้านเรือนราษฎร ทำให้บริเวณชายหาดเสียหาย เป็นระยะทาง กว่า 10 กม. ซึ่งในขั้นแรกได้ใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างเขื่อนเป็นระยะๆ ซึ่งในระยะยาวจังหวัดจะ ดำเนินการผลักดันเพื่อหาแนวทางให้หาดทรายดังกล่าวกลับคืนมาเหมือนเดิม

รูปภาพที่ 9 : การถมพื้นที่ทะเลของโรงงานอุตสาหกรรม

รูปภาพที่ 10 : สภาพชายหาดปัจจุบัน

2. การบุกรุกพื้นที่ชายฝั่งทะเลของชาวบ้าน โดยเฉพาะบริเวณชายหาดแหลมแม่พิมพ์ และเกาะเสม็ด ซึ่งเคยเป็นชายหาดและมีพื้นที่สวยงาม

รูปภาพที่ 11 : สิ่งปลูกสร้างบริเวณชายหาด

ปัญหาการบุกรุกชายหาดนี้เป็นปัญหาเรื้อรังมานาน ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจังหวัดได้พยายามแก้ไขอย่างเต็มที่ ซึ่งแนวทางการดำเนินการของจังหวัดในปัจจุบันก็คือ ได้มีการนำเอากฎหมายมาบังคับใช้อย่างจริงจังมากขึ้น โดยเฉพาะการมอบหมายให้อุทยานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนที่บุกรุกพื้นที่ และจะมีการรื้อถอนหากฝ่าฝืน

สำหรับในพื้นที่เกาะเสม็ดและใกล้เคียงนั้น จังหวัดจะได้มอบหมายให้ อพท. ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยเฉพาะเข้าไปดำเนินการแก้ไขและบริหารจัดการ

5. ปัญหาสำคัญของจังหวัดที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข

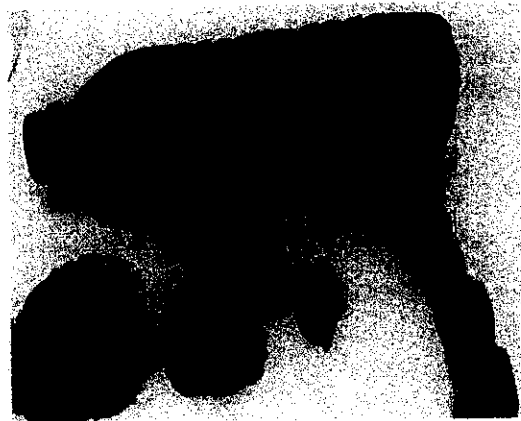
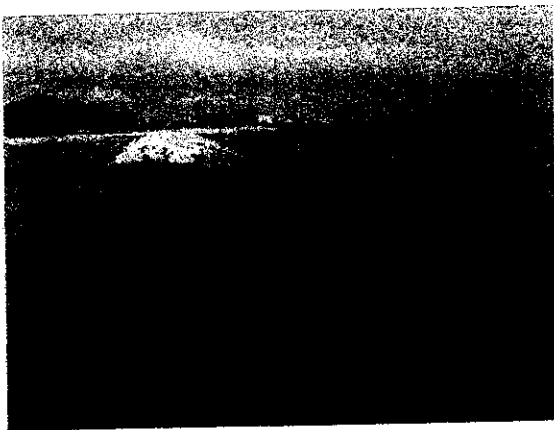
สำหรับปัญหาสำคัญของจังหวัดนั้น สิ่งหนึ่งที่จังหวัดเห็นว่าเป็นปัญหาที่ปัจจุบันส่งผลกระทบต่อจังหวัดอย่างมหาศาลก็คือปัญหาทางด้านมลพิษจากกระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดระยองมีแหล่งกำเนิดมลพิษอุตสาหกรรม จำนวน 1,704 แห่ง โดยอำเภอเมืองระยอง มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุด (585 โรงงาน) รองลงมา คือ อำเภอปลวกแดง (339 โรงงาน) อำเภอแกลง (293 โรงงาน) อำเภอบ้านค่าย (203 โรงงาน) อำเภอนิคมพัฒนา (189 โรงงาน) อำเภอบ้านฉาง (65 โรงงาน) อำเภอวังจันทร์ (20 โรงงาน) และอำเภอเขาชะเมา (10 โรงงาน) ซึ่งอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม 1,250 โรงงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรม 330 โรงงาน และในเขตประกอบการ 115 โรงงาน

สถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยในจังหวัดระยอง

1. สถานการณ์สิ่งแวดล้อมทางน้ำ

(1) คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำในคลองทั้งหมดในพื้นที่มาบตาพุดของกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นคลองรับน้ำทิ้งจากชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรม โดยมีค่าแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดและแบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์มมีค่าสูงกว่า 240,000 หน่วย (MPN ต่อ 100 มิลลิลิตร) ค่าความสกปรกในรูปบีโอดีน้อยกว่าคลองด้านนอกนิคมฯ 2-27 มิลลิกรัมต่อลิตร

(2) คุณภาพน้ำทะเล ในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลมาบตาพุดโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แต่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบจากกิจกรรมบนพื้นที่ชายฝั่งในระดับรุนแรงได้ ทั้งจากอุตสาหกรรมที่อยู่เป็นจำนวนมากและชุมชนอยู่ในพื้นที่ เพราะมีบางพารามิเตอร์ที่สำคัญมีค่าเกินมาตรฐาน เช่น ฟอสเฟต ไนเตรท แอมโมเนีย ตะกั่ว สังกะสี แมงกานีส เหล็ก ฟีคอลโคลิฟอร์มแบคทีเรีย ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มความรุนแรงของปัญหามลพิษทางน้ำ

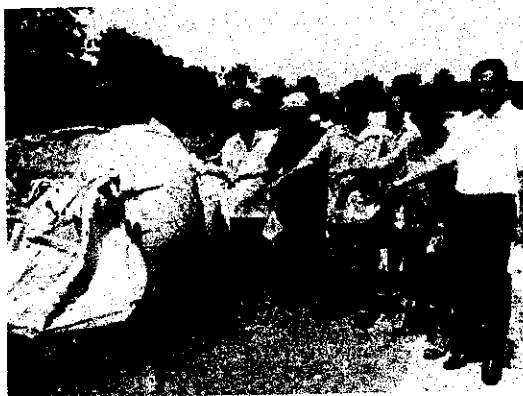
รูปภาพที่ 12 : สภาพน้ำทะเลที่เป็นสนิมเหล็ก

(3) สภาพปัญหาน้ำทิ้งอุตสาหกรรม ผลการตรวจสอบการระบายน้ำทิ้งของนิคมอุตสาหกรรมฯ ในปี 2548-2549 ของกรมควบคุมมลพิษ พบคุณภาพน้ำทิ้งเกินค่ามาตรฐานบางพารามิเตอร์ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (TDS) น้ำมันและไขมัน (Oil&Grease) และซัลไฟเนียม (Se) จึงต้องมีมาตรการกำกับดูแลการระบายน้ำเสียรวม เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพน้ำในพื้นที่ใกล้เคียงเฉพาะน้ำชายฝั่งทะเล รวมทั้งต้องกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งซึ่งทำการบำบัดน้ำเสียของตัวเองและมีการปล่อยลงคลองสาธารณะ

2. สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยและกากของเสียอุตสาหกรรม

(1) การจัดการขยะจากชุมชน ข้อมูลจากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) พบว่า ในปี 2548 จังหวัดระยอง มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 434 ตัน/วัน แบ่งเป็นขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น นอกเขตเทศบาล 179 ตัน/วัน นอกนั้น เป็นขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลประมาณ 258 ตัน/วัน โดยเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของเทศบาลเมืองมาบตาพุดประมาณ 60 ตัน/วัน เป็นขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นนอกพื้นที่ของเทศบาลเมืองมาบตาพุดประมาณ 23 ตัน/วัน ในการเก็บขนขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นดังกล่าว เทศบาลสามารถเก็บขนขยะมูลฝอยเฉลี่ยร้อยละ 80 ในอนาคตมีแนวโน้มที่อาจเกิดปัญหาเรื่องความสามารถในการรองรับเรื่องระบบฝังกลบขยะมูลฝอยของเทศบาลต่าง ๆ ได้

(2) การกำจัดของเสียอุตสาหกรรม ในพื้นที่บริเวณมาบตาพุด ปัจจุบันมีบริษัทบริหารและพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน) หรือ GENCO ดำเนินการรับของเสียอุตสาหกรรมจากโรงงานอุตสาหกรรมบำบัดและกำจัด โดย GENCO สามารถรองรับของเสียได้ 480,000 ตัน/ปี และพื้นที่ฝังกลบในปัจจุบันคาดว่าจะสามารถรองรับกากของเสียได้จนถึงประมาณเดือนตุลาคม 2552 นอกจากนี้ในจังหวัดระยองและบริเวณใกล้เคียงยังพบปัญหาการลักลอบนำของเสียของอุตสาหกรรมไปทิ้งในพื้นที่สาธารณะ อาจเนื่องจากการขาดความเข้มงวดในการกำกับการณ์ขนส่งของเสียอันตรายและความเอาใจใส่ของผู้ประกอบการในการปฏิบัติตามกฎหมาย

รูปภาพที่ 13 : การลักลอบทิ้งของเสีย สารเคมี

2.3 สถานการณ์มลพิษทางอากาศ

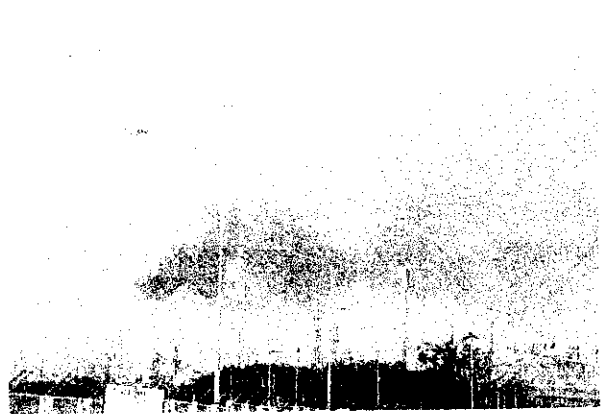
(1) สารมลพิษทางอากาศพื้นฐาน กรมควบคุมมลพิษได้ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศในจังหวัดระยอง ตั้งแต่ปี 2539 ถึงปัจจุบัน จำนวน 4 สถานี ได้แก่ บริเวณสถานีอนามัยมาบตาพุด ศูนย์วิจัยพืชไร่จังหวัดระยอง ชุมชนสายโทรศัพท์ และองค์การบริหารส่วนตำบลตาสิทธิ์ อำเภอปลวกแดง และปี 2549 ได้ติดตั้งหน่วยติดตามตรวจวัดเพื่อเฝ้าระวังระดับมลพิษทางอากาศแบบเคลื่อนที่ ณ จุดที่แบบจำลองพยากรณ์ว่ามีค่าเกินมาตรฐาน 2 จุด คือ อ่าวประจักษ์ และบ้านพักปตท. นอกจากนี้ ยังมีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศฯ ของสำนักงานการนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จำนวน 4 สถานี ตั้งอยู่วัดตากวนคงคาราม เมืองใหม่มาบตาพุด วัดมาบชะลูุด และวัดหนองแพปลัดขิมาราม และสถานีตรวจวัดของบริษัทบีแอลซีพี จำกัด จำนวน 5 สถานี ตั้งอยู่ที่ วัดตากวน เมืองใหม่มาบตาพุด วัดมาบชะลูุด บ้านพัก ปตท. และวิกเขาโบสถ์ โดยผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไปส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(2) ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาบตาพุด เป็นปัญหาที่มีการพูดถึงกันมากที่สุด และหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องก็มุ่งเน้นที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ โดยปัญหามลพิษทางอากาศที่สำคัญ สามารถแบ่งได้เป็น 2 หัวข้อได้แก่ ปัญหาสารอินทรีย์ระเหยซึ่งเป็นสารก่อมะเร็ง และปัญหาจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงของโรงงานและโรงไฟฟ้าในพื้นที่

- มลพิษทางอากาศจากสารอินทรีย์ระเหย (Volatile Organic Compounds – VOC)
สารอินทรีย์ระเหย คือ ที่มาสำคัญของกลิ่นเหม็นต่างๆ ที่สร้างความเดือดร้อนแก่ชาวบ้าน แต่ในขณะเดียวกันสารอินทรีย์ระเหยบางชนิดก็ไม่มีกลิ่น ทำให้ผู้ที่สูดดมเข้าไปจึงไม่รู้ตัว จากการเก็บตัวอย่างอากาศที่มาบตาพุดของกรมควบคุมมลพิษ ในช่วงเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน พ.ศ.2548 สํารวจพบสารอินทรีย์ระเหยมากกว่า 40 ชนิด โดยเป็นสารก่อมะเร็ง 20 ชนิด และในจำนวนสารก่อมะเร็ง 20 ชนิดนี้ พบสารอินทรีย์ระเหยก่อมะเร็งที่มีค่าเกินกว่าระดับการเฝ้าระวังคุณภาพอากาศในบรรยากาศของหน่วยงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของสหรัฐอเมริกา (US-EPA Region 6 Screening Level) ถึง 19 ชนิด

สารอินทรีย์ระเหยก่อมะเร็งเหล่านี้ เกือบทั้งหมดสัมพันธ์กับการใช้วัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ด้านน้ำของโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งในแต่ละปีพบว่า โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มีการใช้ Vinyl Chloride รวมกันถึง 610,000 ตัน ใช้ Benzene รวมกันมากกว่า 600,000 ตัน ใช้ Ethylene Dichloride รวมกันมากกว่า 250,000 ตัน และใช้ตัวทำละลาย (หรือ Solvent) เช่น Hexane มากกว่า 2 ล้านลิตรต่อปี

อย่างไรก็ดี ในการตรวจสอบข้อต่ออุปกรณ์การผลิตและวาล์วท่อส่งก๊าซในโรงงานต่างๆในนิคมฯ ครั้งล่าสุดในเดือนตุลาคม พ.ศ.2549 พบว่า มีการรั่วไหลถึง 533 จุด ซึ่งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่เป็นผู้รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าว ชี้แจงว่า ผู้ประกอบการโรงงานได้ดำเนินการแก้ไขแล้วประมาณ 380 จุด แต่ในระยะยาวจำเป็นต้องติดตั้งอุปกรณ์ลดมลพิษเพิ่มเติม

รูปภาพที่ 14 : การปล่อยก๊าซหรือควันจากโรงงานอุตสาหกรรม

- มลพิษทางอากาศจากการเผาไหม้

นอกจากสารอินทรีย์ระเหยที่เกินกว่าระดับเพื่าระวังแล้ว มลพิษที่สำคัญอีกประเภทหนึ่งคือ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ซึ่งเกิดจากกระบวนการเผาไหม้เชื้อเพลิงและกระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรม จากการประเมินศักยภาพการรองรับมลพิษทางอากาศในพื้นที่มาบตาพุดโดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ พบว่า หากโรงงานทั้ง 64 โรงในพื้นที่มาบตาพุดระบายมลสารออกในอัตราสูงสุดตามค่าที่ได้รับอนุญาตในรายงาน EIA จะมีผลทำให้ความเข้มข้นของมลสารบางตัวเช่น ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์สูงเกินกว่าค่ามาตรฐานของคุณภาพอากาศ ดังนั้น หากการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปตามแผนที่วางไว้ก็มีความเป็นไปได้สูงมากที่คุณภาพอากาศในพื้นที่มาบตาพุดจะมีมลสารเกินกว่าที่มาตรฐานกำหนดไว้

ทั้งนี้รายงานการปล่อยมลพิษของโรงงานในนิคมฯ มาบตาพุดจำนวน 60 โรงงาน ก็ระบุว่า โรงไฟฟ้า 5-6 รายปล่อยมลพิษทางอากาศมากที่สุด โดยเฉพาะสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์นั้นสูงกว่า 80% แต่ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน นอกจากนี้มลพิษจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงยังปรากฏในรูปของฝุ่นเถ้า ซึ่งเป็นปัญหาที่บางชุมชนรอบนิคมฯ มาบตาพุดต้องประสบอยู่เสมอ เช่น ชุมชนหนองน้ำ

เย็น และชุมชนอิสลาม โดยชาวบ้านเชื่อว่า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการใช้ถ่านหินของโรงงานอุตสาหกรรม

3. ผลกระทบทางสุขภาพจากมลพิษสิ่งแวดล้อม

ผลต่อเนื่องจากภาวะมลพิษที่สะสม คือ ผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นมีทั้งเกิดขึ้นเฉียบพลัน เช่น การเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยของประชาชนด้วยโรคระบบทางเดินหายใจ และโรคทางผิวหนัง และเนื้อเยื่อได้ผิวหนัง อันเนื่องมาจากการสัมผัสมลพิษ และผลกระทบที่ใช้เวลาระยะหนึ่งก่อนแสดงอาการ เช่น มะเร็ง

จากสถิติของอัตราผู้ป่วยนอกด้วยโรคระบบทางเดินหายใจของจังหวัดระยอง พบว่าในช่วงแรกเริ่มของการพัฒนา อัตราผู้ป่วยนอกด้วยโรคดังกล่าวในจังหวัดระยองค่อนข้างใกล้เคียงกับหรือสูงกว่าอัตราของทั้งประเทศอยู่เพียงเล็กน้อย จนกระทั่งอุตสาหกรรมเริ่มขยายตัว จึงพบว่านับตั้งแต่ปี พ.ศ.2535 เป็นต้นมา อัตราของผู้ป่วยในจังหวัดระยองได้เพิ่มสูงกว่าอัตราผู้ป่วยของทั้งประเทศและของภาคกลางเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในปี พ.ศ.2547 อัตราผู้ป่วยนอกด้วยโรคระบบทางเดินหายใจของจังหวัดระยองได้เพิ่มขึ้นเป็น 696.09 คนต่อประชากรหนึ่งพันคน ในขณะที่อัตราของทั้งประเทศได้ลดลงอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2544

4. ผลกระทบทางสุขภาพจากสังคมอุตสาหกรรม

นอกเหนือจากผลกระทบทางสุขภาพจากมลพิษสิ่งแวดล้อมแล้ว การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาอุตสาหกรรม ก็มีผลทางลบต่อสุขภาพของประชาชนอย่างรุนแรงเช่นกัน ดังจะเห็นได้ว่า อัตราผู้ป่วยด้วยโรคภาวะแปรปรวนทางจิตในจังหวัดระยองได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคหนองใน พบว่า จังหวัดระยองมีอัตราผู้ป่วยด้วยโรคนี้ 30.10 คนต่อประชากรแสนคน ซึ่งถือเป็นพื้นที่ที่มีผู้ป่วยมากเป็นอันดับ 3 ของทั้งประเทศ และมากกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศประมาณ 4 เท่า ยิ่งไปกว่านั้น รายงานสถิติโรคในระบบเฝ้าระวังโรคพบว่า อัตราการฆ่าตัวตายในจังหวัดระยองมีอัตรา 72.17 คนต่อประชากรแสนคน ซึ่งเป็นอัตราที่สูงที่สุดในประเทศไทย และสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของทั้งประเทศถึง 11 เท่า

ดังนั้น จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดได้สร้างความเดือดร้อนต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ จนส่งผลให้สุขภาพทรุดโทรมลง เกิดปัญหาต่างๆ ทางสังคม และนำไปสู่ทุกภาวะหรือความอยู่รื้อรอนอนทุกข์ของประชาชนในพื้นที่เหล่านั้น

6. ผลสำเร็จของการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

จากการที่จังหวัดระยองได้ประสบปัญหาต่างๆ มากมายไม่ว่าจะเป็นทางด้านมลพิษ น้ำ ตลอดจนการขัดแย้งทางด้านความคิดของประชาชนในพื้นที่จังหวัดระยองจึงได้กำหนดแนวทางต่างๆ ที่จังหวัดจะใช้เป็นวิถีทางแห่งการสมานฉันท์ หรือจัดความแตกแยก และให้ทุกภาคส่วนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน โดยให้ผู้ที่แข็งแกร่งกว่า ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ที่อ่อนแอกว่า ภายใต้แนวคิด “ชุมชนและอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและยั่งยืน” ที่ผ่านมাজังหวัดระยองได้เริ่มดำเนินการไปบ้างแล้ว คือ

1. การส่งเสริมธรรมชาติสิ่งแวดล้อม กำหนดให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดระยอง ดังนี้

1) ภาครัฐ ต้องมีการตรวจสอบอย่างเข้มงวดตามกฎหมาย และนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้อย่างจริงจัง

2) ภาคอุตสาหกรรม ต้องโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลอย่างแท้จริง สามารถตรวจสอบได้ มีช่องทางรับฟังข้อร้องเรียน สุดท้ายคือต้องประกอบกิจการอย่างมีสำนึก ข้อร้องเรียนลดลงหรือไม่มีเลย

3) ภาคประชาชน ต้องร่วมกันเฝ้าระวังและตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นจากภาคอุตสาหกรรม และร่วมวางแผนการแก้ไขปัญหา

รูปภาพที่ 15 : การมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญห โดยมีภาครัฐเป็นแกนนำ

2. แผนลดและขจัดมลพิษ

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีคำสั่งแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษและกำหนดการพัฒนาในพื้นที่จังหวัดระยอง เพื่อเสนอแนะแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหา

สิ่งแวดล้อมทั้งระบบ ตลอดจนกำหนดระดับการพัฒนาที่เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพการรองรับของพื้นที่จังหวัดระยองนั้น คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจฯ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษในพื้นที่จังหวัดระยอง พ.ศ. 2550 – 2554 โดยได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 3 ชุด ประกอบด้วย คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษและกำหนดการพัฒนา ในพื้นที่จังหวัดระยอง (นายโสมสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์) รองนายกัรัฐมนตรี เป็นประธาน) คณะอนุกรรมการพหุภาคีเพื่อกำกับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษในพื้นที่จังหวัดระยองพ.ศ.2550-2554 (ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน) และ คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคเพื่อกำกับดูแลและตรวจสอบการแก้ไข ปัญหามลพิษของอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง(รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธาน)

ซึ่งที่ผ่านมาคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติกรอบวงเงินแล้ว จำนวน 1,000 ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้กับโครงการที่เสนอโดยชุมชนและส่วนราชการภายใต้แผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว โดยมีเป้าหมายในการดำเนินการ คือ

1) ลดปริมาณการปล่อยทั้งมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ขยะและกากของเสียอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามกฎหมายหรือดีกว่า

2) คุณภาพน้ำและอากาศ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานภายใน 1 ปี

3) ประชาชนได้รับการดูแล รักษา และฟื้นฟูสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

4) ชุมชนในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ และเฝ้าระวัง คุณภาพ

สิ่งแวดล้อมและการระบามลพิษจากแหล่งกำเนิดได้อย่างต่อเนื่อง

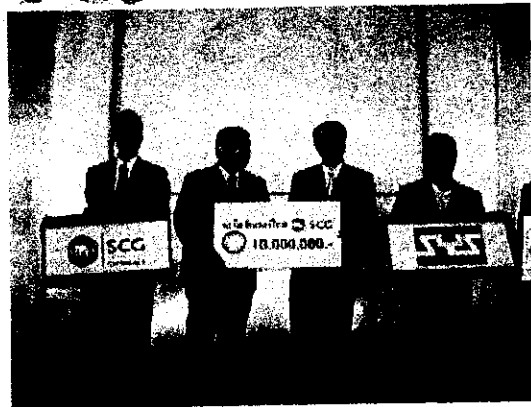
5) การพัฒนาพื้นที่ในอนาคตไม่ให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยและสอดคล้องศักยภาพพื้นที่

ซึ่งผลการดำเนินงานตามแผนที่เป็นรูปธรรมแล้ว เช่น การควบคุมการระบาย VOCs ของโรงงานอุตสาหกรรม การปรับลดการระบายก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (NOx) การปรับลดการระบายก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) เป็นต้น มีการจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ทำการตรวจรักษาประชาชนในพื้นที่

3. การจัดตั้งกองทุนต่างๆ

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้ให้ความร่วมมือในการบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนเป็นกองทุนในการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีกองทุนหลัก 3 กองทุนคือ

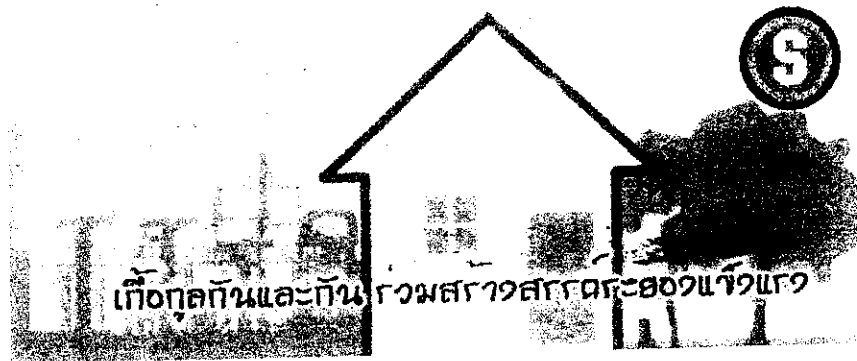
1) มูลนิธิกองทุนระยองแข็งแรง ก่อตั้งเมื่อปี 2550 ที่ผ่านมามีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานฯ ปัจจุบันมียอดเงินบริจาคประมาณ 32 ล้านบาท ซึ่งที่ผ่านมามีจังหวัดได้นำเงินจากมูลนิธินี้ไปใช้บรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนหลายประการ เช่น การพ่นยาราคาผลไม้ เป็นต้น

รูปภาพที่ 15 : การมอบเงินให้มูลนิธิกองทุนระยองแข็งแรง

2) กองทุน 25 ชุมชนรอบนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งได้ก่อตั้งเป็นรูปธรรมเมื่อไม่นานมานี้ มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานคล้ายคลึงกับมูลนิธิกองทุนระยองแข็งแรง มียอดบริจาคประมาณ 31 บาท ขณะนี้อยู่ระหว่างการร่วมนำเงินไปใช้

3) กองทุนพลังงานหรือกองทุนโรงไฟฟ้า ซึ่งเป็นกองทุนพัฒนาชุมชน โดยจะเก็บจากโรงไฟฟ้าตามอัตราการผลิตพลังงาน จากการที่จังหวัดระยองมีโรงไฟฟ้ากระจายทั่วจังหวัดถึง 14 โรง ซึ่งโรงไฟฟ้าต่างๆ ได้เริ่มทยอยจ่ายเงินเข้ากองทุนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2550 ในช่วงแรกการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) จะดูแลกองทุนไปก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งกองทุนครบทุกโรงไฟฟ้า จึงจะโอนเงินเข้าแต่ละกองทุน เงินที่ได้จะนำไปช่วยเหลือชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ชุมชนรอบโรงไฟฟ้า ซึ่งขณะนี้จังหวัดระยองมีเงินอยู่ในกองทุนแล้วประมาณ 160 ล้านบาท และต่อไปจะมีเงินเข้ากองทุนปีละประมาณ 300 ล้านบาท

รูปภาพที่ 16 : รูปแบบการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ทุกฝ่ายช่วยเหลือเกือกกลิ้ง

5. การคืนภาษีระยอง โดยให้ผู้ประกอบการหรือแรงงานต่างๆ เสียภาษีให้กับจังหวัดระยอง ซึ่งภาษีดังกล่าวมีอยู่หลายชนิดด้วยกัน

ภาษีรถยนต์และล้อเลื่อน รมรงค์ให้ผู้ใช้งานจดทะเบียน หรือย้ายทะเบียน รถยนต์ในจังหวัดระยอง ทั้งนี้เพื่อนำเม็ดเงินภาษีกลับคืนมาใช้ในการพัฒนาถนนหนทางต่าง ๆ เนื่องจากในปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดระยองมีการจราจรติดขัดมากโดยเฉพาะในช่วงเช้าหรือบ่าย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรถที่มาจากต่างจังหวัด และจดทะเบียนต่างจังหวัด

ภาษีมูลค่าเพิ่ม รมรงค์ให้โรงงาน หันมาเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่จังหวัดระยอง ซึ่งจะทำให้จังหวัดมีงบประมาณ กลับมาพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น

และสุดท้ายคือ “ต้องเป็นคนระยอง” เนื่องจากจังหวัดระยองมีประชากรแฝงเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐบาลจัดสรรสาธารณูปโภคให้ไม่สอดคล้องกับประชาชนที่แท้จริง กล่าวคือผู้ที่มาเป็นประชากรแฝงได้แย่งใช้สาธารณูปโภคต่างๆ จากเจ้าของพื้นที่ ก่อให้เกิดการขาดแคลน ดังนั้นสิ่งหนึ่งที่จังหวัดจะเร่งรัดดำเนินการก็คือขอความร่วมมือผู้ทำงานที่จังหวัดระยองทุกคน ย้ายทะเบียนบ้านมาเป็นอยู่ที่จังหวัดระยอง ซึ่งจะทำให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนสอดคล้องกับจำนวนประชากรที่แท้จริง

สรุปข้อมูลประเด็น ปัญหาของจังหวัดจันทบุรี

ข้อมูลประกอบ(จังหวัดจันทบุรี)
การกำกับการปฏิบัติราชการในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ 9
ของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายชুক্তี ศิรินิล)
วันศุกร์ที่ 4 เมษายน 2551
ณ โรงแรมแอมบาเตอร์ซิตี้ จอมเทียน พัทยา จังหวัดชลบุรี

ในการทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนจังหวัด เป็นกระบวนการแรกและเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดของการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง โดยจังหวัดจันทบุรี มุ่งหวังเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล อันจะเป็นการช่วยลดภาระของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ การดำเนินงานของจังหวัดจันทบุรีประกอบด้วย

1. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัด

ในการกำกับการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จังหวัดจันทบุรี ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะทำงานเตรียมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีหน้าที่ในการทบทวนการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณและจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี แผนการปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดจันทบุรี
2. จัดทำปฏิทินการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนฯ
3. จัดประชุมคณะทำงานเตรียมการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และนายอำเภอทุกอำเภอ เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2551 เพื่อจัดทำ/ปรับปรุงยุทธศาสตร์จังหวัด วิสัยทัศน์จังหวัด และแนวทางการพัฒนาจังหวัด และชี้แจงแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
4. แจ้งวิสัยทัศน์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พร้อมแนวทางการพัฒนาจังหวัด ให้อำเภอจัดทำแผนปฏิบัติการอำเภอ 4 ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี ส่งให้จังหวัด
6. จังหวัดได้ประชุมฝ่ายเลขานุการตามยุทธศาสตร์การพัฒนจังหวัดแต่ละด้านเพื่อทบทวนแนวทาง และบรรจุโครงการตามยุทธศาสตร์แต่ละด้านดังนี้
 - 6.1 ยุทธศาสตร์ด้านอัญมณี 21 โครงการ งบประมาณ 32,931,600 บาท
 - 6.2 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสินค้าเกษตรคุณภาพ 22 โครงการ งบประมาณ 128,730,650 บาท
 - 6.3 ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว 20 โครงการ งบประมาณ 49,637,800 บาท
 - 6.4 ยุทธศาสตร์ด้านการค้าชายแดน 13 โครงการ งบประมาณ 117,250,000 บาท

6.5 ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 34 โครงการ งบประมาณ 134,354,805 บาท

6.6 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต 57 โครงการ งบประมาณ 91,776,614 บาท

6.7 ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี 4 โครงการ งบประมาณ 17,348,000 บาท

ทั้งนี้ จังหวัดจะจัดประชุมขอความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี และแผนประจำปี จากคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) เพื่อพิจารณาโครงการและจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ต่อไป

2. การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศของจังหวัดจันทบุรี ปี 2551

1. จังหวัดจันทบุรี แบ่งเป็นที่ทำการเกษตร 2.46 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 62 ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรและมีความต้องการใช้น้ำมากกว่า ร้อยละ 90 ของความต้องการใช้น้ำทั้งหมด

2. จังหวัดจันทบุรี แบ่งเขตการปกครอง จำนวน 10 อำเภอ 76 ตำบล 731 หมู่บ้าน

3. จังหวัดจันทบุรี มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ แบ่งได้เป็น 4 กลุ่มน้ำสำคัญ คือ

1) กลุ่มน้ำจันทบุรี (แม่น้ำจันทบุรี) เขตพื้นที่อำเภอมะขาม อำเภอเขาคิชฌกูฏ และอำเภอเมืองจันทบุรี

2) กลุ่มน้ำวังโดนด (แม่น้ำวังโดนด) เขตพื้นที่อำเภอนาขายาม อำเภอท่าใหม่และอำเภอแก่งหางแมว

3) กลุ่มน้ำเวฬุ (แม่น้ำเวฬุ) เขตพื้นที่อำเภอขลุง

4) กลุ่มน้ำโดนดสาปเขตพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อนและอำเภอสอยดาว

4. แหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี

1. เขื่อนพลวง มีขนาดความจุ 80.00 ล้าน ลบ.ม. อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน

2. เขื่อนศิรีธาร มีขนาดความจุ 75.80 ล้าน ลบ.ม. อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน

3. อ่างเก็บน้ำคลองพระพุทธร มีขนาดความจุ 70.51 ล้าน ลบ.ม. อยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

4. อ่างเก็บน้ำศาลทราย มีขนาดความจุ 10.00 ล้าน ลบ.ม. อยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

5. จังหวัดจันทบุรีประกาศเขตพื้นที่ประสบภัยพิบัติจากภัยแล้งจังหวัดจันทบุรี จำนวน 9 อำเภอ 53 ตำบล 612 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 83.72 ของจำนวนหมู่บ้านทั้งจังหวัด

6. การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาก็แล้งจังหวัดจันทบุรี

1. ตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาก็แล้งจังหวัดจันทบุรี ปี 2551 เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2550

2. ประชุมคณะกรรมการ/คณะทำงานศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาก็แล้งจังหวัดจันทบุรี ปี 2551 จำนวน 2 ครั้ง

7. ผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาก็แล้งจังหวัดจันทบุรี ปี 2551 ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาก็แล้ง ปี 2551

- 1.) ดำเนินการจัดทำฝายคั้นน้ำลำธาร(CHECK DAM) โดย อบจ.จันทบุรี จำนวน 371 ฝาย
- 2.) การดำเนินการโดยเครื่องจักรกลของ อบจ.จันทบุรี
 - * ขุดสระน้ำ (5 แห่ง)
 - * ขุดลอกคลอง/หน้าฝาย (16 แห่ง)
 - * ขุดลอกคลองพร้อมทำนบกั้นน้ำ (31 แห่ง)
 - * ทำนบกั้นน้ำ (26 แห่ง)
 - * ขุดลอกสระน้ำ (5 แห่ง)
 - * ขุดร่องน้ำ (8 แห่ง)
 - *ถมดินผนังข้างฝาย (5 แห่ง)
- 3.) การดำเนินการจัดทำฝายชั่วคราวเพื่อชะลอการไหลน้ำ จำนวน 345 แห่ง
 - * อำเภอโป่งน้ำร้อน จำนวน 97 จุด
 - * อำเภอมะขาม จำนวน 165 จุด
 - * อำเภอสอยดาว จำนวน 83 จุด
- 4.) การจัดสรรเครื่องสูบน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน 22 เครื่อง
- 5.) การดำเนินการขุดลอกเปิดทางน้ำในคลอง จำนวน 3 แห่ง
- 6.) การจัดสรรรถบรรทุกน้ำอุปโภคบริโภค จำนวน 14 คัน
- 7.) สนับสนุนค่ากระแสไฟฟ้าเครื่องสูบน้ำของเขื่อนพลวง เพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่อำเภอมะขาม และอำเภอเขาคิชฌกูฏ
- 8.) การบริหารจัดการระบบจ่ายน้ำของเขื่อนคิริธาร เพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่อำเภอมะขาม และอำเภอขลุง
- 9.) การประสานความร่วมมือกับกองบัญชาการป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราดส่งรถบรรทุกน้ำไปช่วยเหลือราษฎรที่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอสอยดาว อำเภอมะขาม และส่งรถบรรทุกน้ำไปช่วยเหลือราษฎรที่ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค ในพื้นที่ตำบลบางชัน อำเภอมะขาม (พื้นที่มีสภาพเป็นเกาะ)
- 10.) การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ดำเนินการไปแล้ว
 - น้ำเพื่อการเกษตร
 - * รถบรรทุกน้ำ 6 คัน จ่ายน้ำ 840 ไร่ จำนวน 50,400,000 ลิตร
 - * เครื่องสูบน้ำ 34 เครื่อง (รวมเครื่องท้องถิ่น)
 - * ซ่อม/สร้าง/ทำนบ/ฝาย 345 แห่ง

* การขุดลอกแหล่งน้ำ 163 แห่ง

- น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค

* รถบรรทุกน้ำ 27 คัน จ่ายน้ำ 1,769 เที่ยว จำนวน 11,478,537 ลิตร (รวมรถท้องถิ่น)

* เป้าล้างบ่อบาดาล 155 บ่อ ในพื้นที่ 6 อำเภอ

3. ปัญหาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล

จากการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ พบว่าสภาพพื้นที่ป่าชายเลนอ่าวคุ้งกระเบนเป็นป่าชายเลนที่สมบูรณ์แห่งหนึ่งของจังหวัดจันทบุรี มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่าชายเลนรวมกัน ประมาณ 1,122 ไร่ ซึ่งพื้นที่ป่าชายเลนดังกล่าวเป็นแหล่งวางไข่ แหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อนอีกทั้งได้กลายเป็นโรงบำบัดคุณภาพน้ำที่ผ่านการเลี้ยงกุ้งทะเลรอบอ่าวคุ้งกระเบน ก่อนระบายลงสู่อ่าวคุ้งกระเบนฯ ตลอดจนการให้การศึกษา ระบบนิเวศป่าชายเลนด้วยสะพานทางเดินศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนอ่าวคุ้งกระเบน แบบ “พิพิธภัณฑสถานชาติที่มีชีวิต” ผู้ที่มาศึกษาดูงานหรือเยี่ยมชมจำนวน 200,000 คน/ปี สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเลี้ยงกุ้งทะเล ในระยะเริ่มแรกเป็นการเลี้ยงแบบกึ่งพัฒนามีสมาชิกโครงการ 113 ครอบครัว ในพื้นที่ 728 ไร่ ต่อมาได้พัฒนาเป็นการเลี้ยงกุ้งทะเลด้วยระบบชลประทานน้ำเค็ม มีพื้นที่ดำเนินการประมาณ 1,024 ไร่ มีสมาชิกผู้เลี้ยงกุ้ง 207 ราย ทำให้การเลี้ยงกุ้งทะเลของศูนย์ฯ เกิดความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ผลผลิตกุ้งทะเลเฉลี่ยของสมาชิกในโครงการปี พ.ศ. 2538-2550 ประมาณ 637.55 เมตริกตัน/ปี มีมูลค่า ประมาณ 89.98 ล้านบาท/ปี

อีกทั้งคุณภาพน้ำที่ผ่านการเลี้ยงทะเล เมื่อผ่านกระบวนการบำบัดน้ำทางธรรมชาติ เช่น การบำบัดโดยป่าชายเลน เป็นต้น พบว่าคุณภาพน้ำที่ระบายลงสู่ทะเลไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และไม่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนดินเลนพื้นบ่อที่เกิดจากการเลี้ยงกุ้งจะต้องมีบ่อรวบรวมดินเลนดังกล่าวห้ามระบายลงสู่ป่าชายเลน หรือแหล่งน้ำโดยตรง ต้องทำการตกตะกอนดินเลน และรวบรวมนำไปทำปุ๋ยหมักดินเลนนาุ้งต่อไป

การทำการประมงพื้นบ้านแบบยั่งยืน เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมทางชายฝั่ง ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ด้านการทำประมงพื้นบ้านแบบยั่งยืนแก่ชาวประมงบริเวณอ่าวคุ้งกระเบน และพื้นที่ใกล้เคียง ตลอดจนตั้งกลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน สนับสนุนการปรับเปลี่ยนเครื่องมือประมงที่เหมาะสมแก่สมาชิก ทำให้ชาวประมงมีเงินทุนหมุนเวียนสำหรับสมาชิกกู้ยืมประกอบอาชีพ และใช้จ่ายด้านสาธารณประโยชน์ ประมาณ 1,500,000 บาท ซึ่งผลต่อการทำการประมงที่ถูกวิธีและอนุรักษ์ทรัพยากรประมงรวมทั้งสิ่งแวดล้อมทางทะเลด้วย

การรักษาสิ่งแวดล้อมและทำความสะอาดชายหาดและท้องทะเล มีการประชาสัมพันธ์ รมรณรงค์เสริมความรู้ และสร้างจิตสำนึก นักเรียน นักศึกษา นักท่องเที่ยว ชาวบ้าน ผู้ประกอบการ และหน่วยราชการ ตระหนักถึงการรักษาสภาพแวดล้อมชายหาดและท้องทะเล ตลอดจนการอนุรักษ์ปะการังตามแหล่งท่องเที่ยว ด้วยการจัดทำโครงการ “ทำความสะอาดชายหาด เก็บขยะใต้ทะเล” เป็นประจำทุกปี ซึ่งได้รับความร่วมมือ

จากชาวบ้าน สถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการ ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ประมาณ 2,300 ราย ให้ความร่วมมือดำเนินการอย่างดียิ่ง และกล่าวชมเชยการจัดกิจกรรมดังกล่าว ตลอดจนขอให้ดำเนินการจัดทุก ๆ ปี เพื่อรักษาสีเขียวตลอดทางทะเล ทำให้เกิดจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลให้เกิดประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรี

4. ผลความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัด

การแก้ไขปัญหาการค้าผลไม้ตกต่ำ ปี 2550

ปี 2550 ผลความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา “ผลไม้เมืองจันท” ปี 2550 โดยใช้แผนการตลาดผลไม้ เป็นหลักบริหารจัดการ 4 ประการ คือ

1. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสากล
2. การกระจายสินค้าในประเทศและต่างประเทศ
3. การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย
4. การเตรียมการแทรกแซงในกรณีราคาผลไม้

ผลไม้จังหวัดจันทบุรี เริ่มออกสู่ตลาดมาตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคม 2550 ช่วงที่ผลไม้ออกสู่ตลาดมากที่สุด จะเป็นเดือนเมษายน – พฤษภาคม 2550 ซึ่งทางจังหวัดจันทบุรีได้เน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เข้าถึงเกษตรกรให้มากที่สุด และจัดประชุมให้สื่อมวลชนท้องถิ่นพบผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี เดือนละสองครั้งอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ตลอดช่วงฤดูกาลผลไม้ปี 2550

ในการแก้ไขปัญหาผลไม้ราคาตกต่ำของจังหวัดจันทบุรี ปี 2550 จังหวัดร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด พาณิชย์จังหวัด/ศูนย์ส่งเสริมการส่งออกภาคตะวันออกฯ /การค้าภายในจังหวัด/สหกรณ์จังหวัด/ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี/ร.ก.ส.จังหวัด/อ.ค.ก.จังหวัด/สถาบันเกษตรกร/พ่อค้าผู้ส่งออก(41 ตั้ง) และเกษตรกรชาวสวนผลไม้ บริหารจัดการผลไม้ เพื่อระบายผลผลิตผลไม้ออกนอกแหล่งผลิต ณ จังหวัดปลายทาง

ในการนี้ จังหวัดฯ ได้จัดทำแผนรวบรวมผลไม้/แผนงานจัดหาผู้ค้าต่างจังหวัดและแผนงานเร่งกระจายผลไม้ออกนอกจังหวัดจันทบุรี เพื่อสนับสนุนให้กลุ่มสหกรณ์การเกษตรรวบรวมผลไม้และได้นำผลไม้ไปจำหน่าย ณ ศูนย์กระจายผลไม้ (D.C.) ในตลาดผู้ค้าส่งของเอกชน (ภาคอีสาน 22 แห่ง) บริษัทฯ และห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ได้แก่ Top Supermarket, Marko, The Mall, Tosco Lotus, Big C, Care Four, Future Park Rang sit, KAF, Richfield และในสถานที่ราชการ ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าภายใน) /ตลาดจตุจักร ของ อ.ค.ก.กรุงเทพฯ และที่ทำการเขต กทม.ฯ ต่าง ๆ ของที่ว่าการกรุงเทพมหานคร และตลาดประเทศเพื่อนบ้าน (ลาว/เวียดนาม/กัมพูชา)

5. ปัญหาสำคัญของจังหวัดที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข

1. ปัญหาผลไม้ราคาตกต่ำ

คณะทำงานจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาผลไม้ ได้ประชุมเพื่อเตรียมการแก้ไขปัญหาผลไม้ตกต่ำไปแล้วปีนี้คาดว่าผลผลิตจะออกสู่ตลาดมากที่สุดช่วงเดือนเมษายน ถึง มิถุนายน ช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดมากที่สุดปลายเดือนพฤษภาคม

1. ทุเรียน	ผลผลิต	243,808 ตัน	เพิ่มขึ้นร้อยละ	0.27	จากปีก่อน
2. เงาะ	ผลผลิต	178,987 ตัน	ลดลงร้อยละ	7.48	จากปีก่อน
3. มังคุด	ผลผลิต	77,729 ตัน	ลดลงร้อยละ	1.57	จากปีก่อน
4. ลองกอง	ผลผลิต	52,470 ตัน	เพิ่มขึ้นร้อยละ	36.15	จากปีก่อน

แนวทางการแก้ไข นโยบายและมาตรการการบริหารจัดการตลาดผลไม้

1. มาตรการควบคุมผลผลิตให้ได้คุณภาพก่อนออกสู่ตลาดปลายทาง
 - ป้องกันและป้องปรามทุเรียนอ่อน โดยการขอความร่วมมือผู้ส่งออก และตรวจสอบอย่างเข้มงวด พร้อมใช้มาตรการทางการปกครอง & กฎหมาย
 - ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือเกษตรกร (ไม่ตัดทุเรียนอ่อน & เงาะคั้ดออก)
2. มาตรการเร่งกระจายผลผลิตออกนอกแหล่งผลิตสู่ตลาดปลายทางอย่างรวดเร็ว
 - การรวบรวมผลไม้เกรดคุณภาพส่งให้ห้างสรรพสินค้า/ผู้ส่งออก
 - จัดตั้งศูนย์กระจายผลไม้ในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ
 - จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดผลไม้ที่ตลาดปลายทางสำคัญ
 - ประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ค้าเข้ามาซื้อผลไม้ในพื้นที่
 - เชื่อมโยงการผลิตและการตลาดระหว่างหน่วยงานในพื้นที่กับจังหวัดปลายทาง
 - เชื่อมโยงการผลิตกับโรงงานแปรรูปผลไม้กระป๋อง
 - จำหน่ายปลีกตรงสู่ผู้บริโภคในตลาด กทม. อตก. และตลาดต่างจังหวัด
3. มาตรการการอำนวยความสะดวกด้านการขนส่ง Logistic
 - สนับสนุนตะกร้าบรรจผลไม้
 - ขอความร่วมมือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยกเว้นรถบรรทุกผลไม้สูง
4. มาตรการส่งเสริมการส่งออกไปประเทศเพื่อนบ้านและตลาดต่างประเทศ
 - ขยายระยะเวลา เปิด - ปิด จุดผ่อนปรนทางการค้า
 - จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด (Road Show/Thailand Exhibition/In-store Promotion) ไปตลาดเพื่อนบ้าน และต่างประเทศ

5. มาตรการติดตามสถานการณ์และภาวะราคาในตลาดต้นทางและปลายทาง

6. มาตรการแทรกแซงตลาดเมื่อระดับราคามีแนวโน้มต่ำกว่าราคาเป้าหมาย

2. ความคืบหน้าโครงการตลาดกลางสินค้าเกษตรภาคตะวันออก จังหวัดจันทบุรี

กรมการค้าภายใน ได้จัดประชุมหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ กรมการค้าภายใน ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ สำนักงานการค้าภายในจังหวัดจันทบุรี เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2550 โดยที่ประชุมมีมติเห็นควรให้ชะลอโครงการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรภาคตะวันออก จังหวัดจันทบุรีไว้ก่อน เนื่องจากเป็นโครงการขนาดใหญ่ แต่ยังไม่มีความชัดเจนในแผนดำเนินงานและแผนบริหารจัดการตลาดที่เป็นรูปธรรมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

กระทรวงพาณิชย์ ได้เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ชะลอโครงการฯ ออกไปก่อน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้สอบถามความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นชอบชะลอโครงการฯ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงคมนาคม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณ ซึ่งคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2550 เห็นชอบให้ชะลอโครงการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรภาคตะวันออกจังหวัดจันทบุรีไว้ก่อน ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

เนื่องจากมติดังกล่าวของคณะรัฐมนตรีที่ให้ชะลอโครงการตลาดกลางฯ มีผลกระทบต่อการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัด จังหวัดจันทบุรีได้จัดประชุมส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีมติให้ดำเนินการทบทวนแผนการดำเนินงานและแผนบริหารจัดการตลาดกลางฯ ให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาแผนการดำเนินงานและแผนบริหารจัดการตลาดกลางสินค้าเกษตรภาคตะวันออก จังหวัดจันทบุรี ซึ่งประกอบด้วยภาคราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องให้มีหน้าที่ดำเนินการทบทวนแผนการดำเนินงานและแผนการบริหารจัดการตลาดกลางฯ ตามคำสั่งจังหวัดจันทบุรีที่ 1662/2550 ลงวันที่ 28 กันยายน 2550 ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำร่างแผนการดำเนินงานและการบริหารจัดการตลาดกลางสินค้าเกษตรภาคตะวันออกจังหวัดจันทบุรี

3. การจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการอัญมณี

1. จังหวัดฯ ได้รับอนุมัติงบประมาณภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดประจำปี 2549 จำนวน 50 ล้านบาท ดำเนินงานโครงการจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการอัญมณี ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ “จันทบุรี นครแห่งอัญมณี” ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มาประชุมนอกสถานที่อย่างเป็นทางการ (2 ส.ค. 2548) ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จันทบุรี และจังหวัดจันทบุรี ได้แต่งตั้งคณะทำงานติดตามผลการดำเนินงานฯ โดยจังหวัดฯ มอบหมายให้สำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี ให้ติดตามรายงานผลการดำเนินงานฯ โดยศูนย์ฯ ดังกล่าวจะทำหน้าที่คล้ายเป็น Land Mark ในเรื่องอัญมณีของจังหวัด เป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการ(ศูนย์วิเคราะห์และพัฒนาอัญมณีของจังหวัด เป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์

2. จังหวัดฯ เชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการปรับปรุงกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สนับสนุนธุรกิจอัญมณีฯ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้เหมาะสมสำหรับบุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล เอกสารด้านพิธีการทางศุลกากร และสำนักงานสรรพากรจังหวัด เป็นต้น

3. ประชาสัมพันธ์ด้านการตลาดอัญมณี เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภคและผู้ประกอบการ โดยการสร้างมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพอัญมณีให้ได้รับการยอมรับในระดับสากลมากขึ้น ปรับปรุงมาตรฐานในการควบคุมบัตรคนเดินพลอยให้มีมาตรฐานและมีการใช้อย่างแพร่หลาย กำหนดมาตรการที่รุนแรงสำหรับการหลอกลวงผู้บริโภค และควรมีการสนับสนุนงบประมาณบางส่วนให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ

4. จังหวัดฯ ได้ดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้งบประมาณ ประสานงานที่ได้รับอนุมัติแล้ว ประกอบด้วย การศึกษาและออกแบบสร้างอาคารศูนย์บริหารจัดการอัญมณี (4.5 ล้านบาท) การศึกษาและศึกษาและออกแบบพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี (3 ล้านบาท) การก่อสร้างอาคารศูนย์บริหารจัดการอัญมณี (4.5 ล้านบาท) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทั้งในประเทศและนอกประเทศ (1 ล้านบาท) ยังขาดงบประมาณที่จะต้องดำเนินการต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องอีก 35 ล้านบาท

5. จังหวัดฯ ได้เห็นชอบแนวทางการมอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี (อบจ.) รับผิดชอบบริหารจัดการงบประมาณที่ยังขาดอยู่ อีก 35 ล้านบาท ส่วนเรื่องแผนการบริหารจัดการและแผนการตลาด จังหวัดฯ ได้เสนอแนวทางให้ อบจ. ให้นั้นผู้บริหารมีอาชีพในการเป็นผู้เข้ามาบริหาร แต่จังหวัดฯ จะกำกับในลักษณะของคณะกรรมการ ซึ่งแนวโน้มอาจจะเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาบริหารมีหลายกรณี เช่น อาจจะให้จ่ายค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์สัมปทาน หรือจ้างผู้บริหารมืออาชีพมาบริหารจัดการโดยมุ่งเน้นให้มีการเลี้ยงตัวเองได้มากที่สุด

4. ปัญหาไม้พ่ายแค้นที่บ้านสวนส้ม

หมู่บ้านสวนส้ม ตำบลสะเคอน อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีพื้นที่ติดกับประเทศกัมพูชา ราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพทำสิ่งประดิษฐ์และเครื่องใช้ที่ทำด้วยไม้ โดยซื้อไม้จากราษฎรชาวกัมพูชาที่อยู่บริเวณชายแดน และมีการนำเข้าไม้ผ่านแดนช่องทางที่ติดต่อกับหมู่บ้านซึ่งมีใช้ช่องทางการค้าปกติมาเป็นวัตถุดิบและเมื่อนำเข้ามาในฝั่งไทยแล้ว คำนศุลกากรจันทบุรีจะเก็บภาษีนำเข้าโดยเสียภาษีอากรประเภทวาง ทั้งนี้ เพื่อให้ราษฎรบ้านสวนส้มมีวัตถุดิบในการผลิตสิ่งประดิษฐ์และเครื่องใช้ ซึ่งเป็นอาชีพของราษฎรในหมู่บ้านและเป็นสินค้า OTOP ของอำเภอสอยดาว

ประเด็นปัญหา

1. ราษฎรที่มีอาชีพทำสิ่งประดิษฐ์และเครื่องใช้ที่ทำด้วยไม้ของหมู่บ้านสวนส้ม ได้ตกลงซื้อไม้จากราษฎรชาวกัมพูชา และได้ทยอยขนย้ายไม้เข้ามาพักรอไว้ยังฝั่งไทย โดยพื้นที่ที่พักไม้รอไว้นั้นอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานกองกำลังป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราด (กปช.จค.) และ กปช.จค. ต้องการให้ปรับเปลี่ยนวิธีการนำเข้าไม้ให้ถูกต้องอย่างเคร่งครัด

2. ผู้นำเข้าไม้จากประเทศเพื่อนบ้าน ไม่สามารถจัดหาใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin -C/O) หรือหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออกของประเทศที่ส่งออก มาแสดงประกอบการทำพิธีการศุลกากรนำเข้าในราชอาณาจักร ตามระเบียบกระทรวงพาณิชย์ เพื่อผ่านด่านศุลกากรจันทบุรี

การดำเนินการแก้ไขปัญหของจังหวัดจันทบุรี

1. จังหวัดฯ ได้หารือการแก้ไขปัญหการนำเข้าไม้แปรรูปตามแนวชายแดนจังหวัดจันทบุรี ไปยังกระทรวงพาณิชย์ ผ่านไปยังสำนักนายกรัฐมนตรี

2. เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2548 นายเนวิน จิตชอบ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พร้อมคณะประกอบด้วย นายชงยุทธ คิระไพรัช รว.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นางวันเพ็ญ เทแก้ววงศ์ ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี(เขตภาคตะวันออก) และนายสุวัช สิงห์พันธุ์ รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เดินทางมาบ้านสวนส้ม เพื่อ

หาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไขปัญหาการนำเข้าไม้จากประเทศกัมพูชาและได้รับความเห็นชอบและให้ดำเนินการต่อไปได้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2548

3. จังหวัดฯ ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกำกับดูแลการนำเข้าไม้แปรรูปเข้ามาในราชอาณาจักร พื้นที่จังหวัดจันทบุรี มีหน้าที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาการนำเข้าไม้แปรรูปตามแนวชายแดน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2548 ดังนี้ -

3.1 กรณีไม้ที่มีการเข้ามาก่อนที่ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดค่าขนส่งการนำเข้าไม้เข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 จะมีผลบังคับใช้ (วันที่ 18 สิงหาคม 2548) ให้นำเข้ามาดำเนินการพิธีการศุลกากรได้โดยไม่ต้องแสดงใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าและให้นำมาใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ สิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยของราษฎรบ้านสวนสัมเท่านั้น

3.2 กรณีนำเข้าไม้ในโอกาสต่อไป จะต้องมีการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin - C/O) หรือมีหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออกของประเทศที่ส่งออก มาแสดงประกอบการทำพิธีการศุลกากรนำเข้าไม้ในราชอาณาจักร ตามระเบียบกระทรวงพาณิชย์

ความคืบหน้า

เนื่องจากการขุบสภา ทำให้เรื่องการออกประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2548 ยังคงค้างอยู่ กระทรวงพาณิชย์จึงได้มีหนังสือถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2550 ขอให้นำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งขณะนี้เรื่องยังอยู่ระหว่างดำเนินการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อเสนอ

เพื่อให้ราษฎรบ้านสวนสัมมีวัตถุประสงค์ในการผลิตและไม่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการรายอื่นที่สามารถนำเข้าไม้ได้ตามระเบียบกระทรวงพาณิชย์ จังหวัดฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ทบทวนการนำเข้าไม้บริเวณชายแดนจังหวัดจันทบุรี โดยให้กระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดค่าขนส่งการนำเข้าไม้เข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ไว้ และออกระเบียบหรือประกาศเฉพาะกรณีบ้านสวนสัมเท่านั้น

สรุปข้อมูลประเด็น ปัญหาของจังหวัดตราด

บรรยายสรุปผลการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัดตราด

● ข้อมูลพื้นฐาน

▶ตราดเป็นจังหวัดชายแดนสุดฝั่งทะเลตะวันออก มีพื้นที่ 2,819 ตร.กม. หรือ 1,716,000 ไร่เศษ มีเนื้อที่เป็นลำดับที่ 56 ของประเทศ มีประชากรจำนวน 221,020 คน เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา เนื่องจากตราดมีศักยภาพทางภูมิศาสตร์ที่สามารถวางยุทธศาสตร์การพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้มีความเจริญก้าวไกลไปได้อย่างต่อเนื่อง เพราะ

1. ประชาชนเป็นคนพื้นที่ดั้งเดิม ชุมชนจึงมีความเข้มแข็ง มีวิถีชีวิตด้วยการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมง ธุรกิจท่องเที่ยว การบริการ และการค้าชายแดน เป็นหลัก มาตั้งแต่เดิมจนถึงปัจจุบัน

2. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดตราดปี 2549 เป็นเงิน 18,037 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยประชากร 72,267 บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ 5 ของภาคตะวันออก และลำดับที่ 30 ของประเทศ

3. ตราดเป็นเมืองเกษตร

● พืชเกษตรกรรมสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดปีละประมาณ 7,500 ล้านบาท ผลผลิตทางด้านกิจกรรมสำคัญ ได้แก่ เงาะ ทุเรียน มังคุด สับปะรด และยางพารา เป็นต้น

4. การเป็นเมืองชายทะเล

● การประมงยังเป็นอาชีพสำคัญนอกเหนือจากการทำกิจกรรม สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดปีละประมาณ 2,800 ล้านบาท

5. การเป็นเมืองท่องเที่ยวสากลเชิงนิเวศ

● ตราดได้ชื่อว่า มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สวยงาม ยังคงมีความเป็นธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ จำนวน 52 เกาะ โดยมีเกาะช้างเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุด และมีเกาะกูดเป็นมรดกแห่งท้องทะเลตราด และในรอบปี 2550 ที่ผ่านมา จังหวัดตราดสามารถทำรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นเงิน 5,669 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16 ของปีที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดตราด เป็นจำนวนถึง 1,139,543 คน

6. การเป็นเมืองชายแดน

● ตราดมีแนวชายแดนตามธรรมชาติติดทิวเขาบรรทัดตลอดแนวยาว 165 กิโลเมตร ติดกับจังหวัดชายแดนของประเทศกัมพูชา 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพระตะบอง จังหวัดโพธิ

สัตย์ และจังหวัดเกาะกง มีช่องทางผ่านพรมแดน จำนวน 30 ช่องทาง มีจุดผ่านแดนถาวรที่บ้านหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จำนวน 1 แห่ง จุดผ่อนปรนการค้าช่องบ้านมะม่วง-เนินสี่ร้อย อำเภอปอไร่ จำนวน 1 แห่ง ช่องทางอื่นๆ ไม่ได้เปิดให้มีการสัญจรข้ามแดน

- ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา จังหวัดตราดได้ดูแลการค้าประเทศกัมพูชามาโดยตลอด โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2550 ที่ผ่านมามีมูลค่าในการส่งออกเป็นเงิน 14,379 ล้านบาท มูลค่าในการนำเข้า 51 ล้านบาท มีมูลค่าการค้าเกินดุล เป็นเงิน 14,328 ล้านบาท สินค้าส่งออก 5 ลำดับแรก ได้แก่ น้ำตาลทราย เปีร์ นม อาหารเสริม เครื่องดื่มชนิดต่าง สินค้านำเข้า ได้แก่ เมล็ดธัญพืช หวาย มะพร้าว สินค้าประมงแช่แข็ง และประมงแปรรูป

7. เป็นศูนย์กลางเครือข่ายเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ที่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน

- ทางบก

ภายในปี พ.ศ. 2551 การก่อสร้างเส้นทางเศรษฐกิจเครือข่ายคมนาคมเชื่อมโยงระหว่าง ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม สายเรียบชายฝั่งทะเลตะวันออก (Southern Coastal Economic Corridor : R 10) ช่วงตราด-คลองใหญ่-บ้านหาดเล็ก-เกาะกง-สเรมเป็ด-กรุงเทพมหานคร จะแล้วเสร็จ และในฝั่งไทย จะขยายทางหลวงหมายเลข 318 ตราด-หาดเล็ก ระยะทาง 90 กิโลเมตร เป็นสี่ช่องทางจราจร โดยกรมทางหลวงจะดำเนินการก่อสร้าง ตั้งแต่ปี 2550 - 2552 ซึ่งจะทำให้จังหวัดตราดเป็นกึ่งกลางระหว่าง กรุงเทพฯ - ตราด 315 กม. กับตราด (หาดเล็ก)-พนมเปญ ระยะทาง 355 กม. ซึ่งต่อไปจะเป็นประตูสู่อินโดจีน

- ทางน้ำ

จังหวัดตราดมีร่องทะเลน้ำลึกที่เหมาะสมกับการจัดทำท่าเทียบเรือขนาดกลาง (500 ตัน กรอส) เพื่อการขนส่งสินค้า ปัจจุบันใช้ท่าเรือของเอกชน ซึ่งขณะนี้จังหวัดได้ร่วมกับกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีทำการสำรวจและศึกษาความเหมาะสมในการออกแบบก่อสร้างท่าเทียบเรือคลองใหญ่เพื่อการพาณิชย์ไว้แล้ว เป็นเงิน 1,300 ล้านบาท ซึ่งสามารถรองรับการขนส่งทางน้ำที่ได้มาตรฐานไปยังประเทศกัมพูชา เวียดนาม ภูมิภาคอินโดจีน และนานาชาติ ได้เป็นอย่างดี

- ทางอากาศ

ปัจจุบันสายการบินบางกอกแอร์เวย์ได้เปิดเส้นทางบินระหว่างกรุงเทพฯ - ตราด วันละ 4 เที่ยวบิน กรณีปกติ และช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว วันละ 6 เที่ยวบิน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 50 นาที และบริษัทอยู่ระหว่างขยายเส้นทางการบินเพิ่มขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตราด จังหวัดตราดได้วางวิสัยทัศน์ในการพัฒนาไว้ ดังนี้

“ตราดเมืองสวรรค์แห่งตะวันออก ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับนานาชาติ และการส่งเสริมความร่วมมือทางสังคมและเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างยั่งยืน” ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ 4 ด้าน ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมความร่วมมือและการค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนาแต่ละด้าน มีดังนี้

1. ด้านเป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีจุดเน้นในการพัฒนา ดังนี้

จุดเน้นการพัฒนา

- ส่งเสริมการเรียนรู้สู่อาชีพ
- พัฒนาและเพิ่มจำนวนแรงงานฝีมือ
- พัฒนาและส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
- เสริมสร้างคุณธรรมวิถีชีวิต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง สังคมปลอดภัย สภาพแวดล้อมที่ดี

โดยมีตำแหน่งในการพัฒนา ให้สังคมอยู่เย็น เป็นสุขร่วมกัน และมีโครงการที่สำคัญ ดังนี้

1. บ้านน่าอยู่ หน้าบ้านน่ามอง
2. เมืองน่าอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน
3. โครงการส่งเสริมการปลูกป่าบกและป่าชายเลน

แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร มีจุดเน้นและตำแหน่งการพัฒนา ดังนี้

- ปรับปรุงโครงสร้างผลผลิตทางการเกษตร
- เป็นแหล่งการผลิตอาหารภาคการเกษตร
- เพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร
- พัฒนาระบบการขนส่งในสินค้าเกษตร
- ส่งเสริมการทำเกษตรตามทฤษฎีใหม่
- ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์และวิสาหกิจชุมชน

ตำแหน่งการพัฒนา

- เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
- เป็นแหล่งผลิตพลังงานทดแทน

โดยมีโครงการที่สำคัญ ดังนี้

- โครงการพัฒนามาตรฐานผลผลิตทางการเกษตร
- โครงการส่งเสริมทรัพยากรสัตว์น้ำในอำเภอลาดหญ้า
- โครงการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมัน
- และโครงการส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์ เป็นต้น

แนวทางการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว มีจุดเน้นและตำแหน่งในการพัฒนา ดังนี้

- พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการท่องเที่ยว
- การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- การพัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
- การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและชุมชน
- การรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

ตำแหน่งในการพัฒนา

- เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติและการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับภูมิภาคอินโดจีน

โดยมีโครงการที่สำคัญ ดังนี้

- โครงการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม
- โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงไทย กัมพูชา เวียดนาม
- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เป็นต้น

แนวทางการส่งเสริมความร่วมมือและการค้าชายแดน มีจุดเน้นและตำแหน่งในการพัฒนา ดังนี้

- ส่งเสริมความสัมพันธ์ในมิติต่างๆ กับประเทศเพื่อนบ้าน และต่างประเทศ
- ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- เป็นประตูสู่ภูมิภาคอินโดจีน
- สนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับ “ทีมประเทศไทย”

ตำแหน่งในการพัฒนา

- ศูนย์กระจายสินค้ากลุ่มภาคตะวันออก
- ศูนย์กระจายสินค้าในประเทศกัมพูชา
- เป็นศูนย์กลางตลาดการค้าชายแดนและการส่งออกสู่ภูมิภาคอินโดจีน

โดยมีโครงการที่สำคัญ ดังนี้

- โครงการก่อสร้างทำเทียมเรื่อน้ำลึกคลองใหญ่
- โครงการส่งเสริมการจัดแสดงสินค้าเชื่อมความสัมพันธ์ทวิภาคีไทย-กัมพูชา
- โครงการพัฒนาเมืองคู่แฝดตราด-เกาะกง เป็นต้น

2. การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

จังหวัดตราด

ในช่วง 4 ปีต่อไป ตั้งแต่ปี 2551-2554 ปริมาณความต้องการน้ำของจังหวัดตราดมีจำนวน 519.5 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งแยกเป็นความต้องการของแต่ละภาค ดังนี้

1. น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค จำนวน 14.2 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
2. น้ำเพื่อการอุตสาหกรรม จำนวน 10.29 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
3. น้ำเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 1.89 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
4. น้ำเพื่อการเกษตร จำนวน 493.12 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

จังหวัดตราดได้เตรียมการจัดหาแหล่งน้ำไว้ใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษของหน่วยงาน

ภาครัฐและภาคเอกชน ปี 2551 - 2554 ดังนี้

1. แหล่งน้ำขนาดเล็กที่มีอยู่เดิม จำนวน 68 แห่ง ความจุ 16 ล้านลูกบาศก์เมตร
2. แหล่งน้ำขนาดกลางที่มีอยู่เดิม จำนวน 12 แห่ง ความจุ 76.85 ล้านลูกบาศก์เมตร
3. แหล่งกักเก็บน้ำที่พัฒนาขึ้นใหม่ จำนวน 16 แห่ง ความจุ 311.605 ล้านลูกบาศก์เมตร
4. การเตรียมแหล่งน้ำในเกาะช้าง จำนวน 4 แห่ง ความจุ 8.75 ล้านลูกบาศก์เมตร

รวม 100 แห่ง ความจุ 413.205 ล้านลูกบาศก์เมตร

5. ปริมาณน้ำฝนที่ตกเฉลี่ยในแต่ละปี 3,200 มม./ปี

หากการดำเนินการเป็นไปตามแผนที่วางไว้ เมื่อรวมกับปริมาณน้ำฝนที่ตกแต่ละปี จะสามารถแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำได้ในช่วง 4 ปี แต่ทั้งนี้รัฐบาลต้องให้การสนับสนุนงบประมาณดำเนินการก่อสร้างแหล่งน้ำให้แล้วเสร็จตามแผนที่วางไว้ โดยใช้เงินประมาณ 3,700 ล้านบาท

3. ปัญหาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมชายทะเล

จังหวัดตราดมีชายฝั่งทะเลยาว 165 กม. เป็นบริเวณที่มีทรัพยากรที่มีความหลากหลายด้านนิเวศวิทยา มีคุณค่าและมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ป่าชายเลน แนวปะการัง หาดทรายและสัตว์ทะเล และชายทะเลชายหาด โดยมีปัญหาที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรป่าชายเลนและชายฝั่ง ดังนี้

3.1. ชายฝั่งถูกกัดเซาะโดยมีสาเหตุมาจากการบุกรุกทำลายป่าชายเลน การทำประมงที่ผิดกฎหมาย และสาเหตุมาจากธรรมชาติ เป็นต้น ทำให้เกิดการถอยร่นของแผ่นดิน

3.2 ปัญหาการบุกรุกชายฝั่งเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย

3.3 ปัญหาการทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำ ปะการัง หญ้าทะเล ได้แก่ การใช้สารเคมี การท่องเที่ยวที่ไม่ถูกวิธี การจับสัตว์น้ำวัยเจริญพันธุ์และปลาสวยงาม เป็นต้น

สำหรับปัญหาในการบริหารจัดการ เนื่องจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลทางทะเล โดยตรงอยู่ในพื้นที่จังหวัดตราด ทำให้การแก้ไขปัญหาไม่ทันเหตุการณ์

4. ปัญหาที่สำคัญของจังหวัดที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขและผลความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา

4.1 ปัญหาของจังหวัดที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

(1) ปัญหาผลผลิตราคาตกต่ำ เนื่องจากในช่วงฤดูกาลผลิตมีผลผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก ประมาณปีละ 840,000 ตัน ซึ่งจังหวัดมีส่วนแบ่งตลาดผลไม้ประมาณ 149,000 ตัน หรือร้อยละ 18 โดยที่ผลไม้มีข้อจำกัดในการเก็บรักษา และเน่าเสียได้ง่าย เกษตรกรต้องรีบจำหน่าย จึงทำให้ผลผลิตราคาตกต่ำ ซึ่งจังหวัดได้วางแผนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและระยะยาวไว้ ดังนี้

● การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

1.1. ได้จัดให้มีโครงการเจรจาแลกเปลี่ยนสินค้ากับตลาดภายในประเทศ กับภาคเหนือ กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือไว้แล้ว 14,381 ตัน มูลค่า 161 ล้านบาท

1.2. มอบให้ อปท. ใช้เงินของท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในกรณีที่เกิดวิกฤติ

1.3. ขอความร่วมมือหอการค้าจังหวัด กระจายผลผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

1.4. ใช้เงินกองทุนพัฒนาสหกรณ์เพื่อรับซื้อผลผลิตของเกษตรกรในราคาตลาด

● การแก้ไขปัญหาระยะยาว

ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลเพื่อจัดตั้งตลาดกลางเพื่อการส่งออกไปยังภูมิภาคอินโดจีน (Hub) งบประมาณ 442 ล้านบาท ในปี 2552

4.2 ปัญหาการทำประมงทะเล

จังหวัดตราดเป็นจังหวัดที่มีชายฝั่งทะเลยาวไทย ยาว 165 กม.จรดประเทศกัมพูชา สามารถสร้างรายได้ปีละประมาณ 4,800 ล้านบาท โดยมีประมงพื้นบ้าน 3,900 ครั้วเรือน มีเรือประมง 3,600 ลำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรือประมงขนาดเล็ก ไม่สามารถไปทำประมงนอกชายฝั่งในระยะไกลได้

โดยเฉพาะในช่วงฤดูมรสุม ทำให้เกิดปัญหาการลักลอบทำประมงในระยะชายฝั่งไม่เกิน 3,000 เมตร จึงเกิดข้อขัดแย้งระหว่างผู้ทำการประมงเพื่อการพาณิชย์ที่มีเครื่องทันสมัย กับประมงพื้นบ้าน สำหรับเรือประมงขนาดกลางและขนาดใหญ่ จะเข้าไปทำประมงในพื้นที่เขตทับซ้อนทางทะเล ในน่านน้ำอาณาเขตกัมพูชา โดยเสียค่าธรรมเนียมนอกระบบ ซึ่งเสี่ยงต่อการจับกุมและถูกปล้นสะดมอยู่เสมอ

● การแก้ไขปัญหา

จังหวัดได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านประมง ดังนี้

1. ใช้หลักกฎหมายและหลักรัฐศาสตร์ เพื่อแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย
2. ลดจำนวนเรือและเครื่องมือประมงที่ทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำ
3. ควบคุมจำนวนเรือประมง
4. เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ โดยปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ รวมทั้งการ

จัดสร้างปะการังเทียม

4.3 ปัญหาการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะช้างและพื้นที่ใกล้เคียง

ตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา รัฐบาลได้ประกาศนโยบายพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเกาะช้างและพื้นที่ใกล้เคียง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับนานาชาติ ทำให้มีการขยายตัวทั้งด้านปริมาณจำนวนนักท่องเที่ยว และด้านการลงทุนก่อสร้างโรงแรม รีสอร์ท ร้านค้า และบริการต่างๆ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในพื้นที่เกาะช้าง โดยในปี 2550 ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดตราดเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.91 จำนวน 1,139,543 คน มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 16 คิดเป็นเงิน 5,669 ล้านบาท ทำให้เกิดปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะ การก่อสร้างที่ไม่ถูกกฎหมาย ก่อให้เกิดน้ำเน่าเสีย และขยะมูลฝอย และการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ยังทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถจะปรับตัวรองรับการขยายตัวการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและก้าวกระโดดได้

การแก้ไขปัญหา

1. ในปี 2551 กรมโยธาธิการและผังเมืองได้จัดให้มีโครงการจัดทำผังเมืองรวมพื้นที่เกาะช้าง เพื่อจัดระเบียบผังเมืองและการกำหนดพื้นที่พัฒนา
2. ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะ การทำลายสิ่งแวดล้อม และการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ยุติได้ในพื้นที่และสามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจในการประกอบอาชีพทางด้านการท่องเที่ยวได้

3. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ได้แก่ การก่อสร้างระบบระบายน้ำ การเตรียมแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการก่อสร้างถนนควรที่รัฐบาลจะเข้ามาพัฒนาและปรับปรุงให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและเพียงพอ

4.3 ปัญหาเศรษฐกิจในเมืง

องชบเซาเนื่องจากนักท่องเทียวไม่เข้าเมืง

โดยที่รัฐบาลได้ส่งเสริมให้เกาะช้างและเกาะกูด เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับนานาชาติ ทำให้เกาะช้างและเกาะกูดเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ จึงมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปเกาะช้างโดยตรง โดยผ่านเส้นทางลัดก่อนเข้าเมือง เส้นทางแสนค้ง-บางกระดาน ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในเมืองน้อยลง เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการในเมืองขาดรายได้

● การแก้ไขปัญหา

1. จังหวัดได้จัดให้มีโครงการปรับปรุงถนนเข้าเมืองระหว่างบริเวณประตูเมือง – จังหวัดตราด ให้เป็นถนนอุทยาน
2. ได้ส่งเสริมปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวในเมืองให้เป็นที่น่าสนใจ
3. ได้มีโครงการรองรับในการส่งเสริมให้คนเข้าเมือง ได้แก่ การก่อสร้างถนน 4 ช่องทางจราจรตราด-หาดเล็ก เป็นเส้นทางเศรษฐกิจการค้าชายแดน การก่อสร้างท่าเทียบเรือสะพานแหลมศอก เพื่อย่นระยะเวลาในการเดินทางระหว่างหมู่เกาะช้าง เป็นต้น

● ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรและประมง

โดยที่ในช่วงฤดูกาลผลิต ผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาด ทำให้เกษตรกรชาวสวนผลไม้ ต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก แต่แรงงานที่มีอยู่ไม่เพียงพอ จึงทำให้ไม่สามารถจะเก็บเกี่ยวและคัดแยกผลผลิตได้ทัน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถระบายผลผลิตได้ในเวลาอันรวดเร็ว นอกจากนี้ ผู้ประกอบอาชีพประมงมีความจำเป็นต้องใช้แรงงานในการประกอบอาชีพจับปลาเป็นจำนวนมาก แต่แรงงานในพื้นที่ไม่ประสงค์จะประกอบอาชีพนี้ เนื่องจากเป็นงานที่หนักและเหนื่อยยาก จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มแรงงานภาคการเกษตรและประมงให้เพียงพอ จังหวัดได้มอบให้จัดงานจังหวัดเตรียมการจัดหาแรงงานด้านการเกษตรและการประมง ให้เพียงพอในฤดูกาลนี้
